

B I B L I O T H E C A
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
T E V B N E R I A N A

POETAE EPICI GRAECI
TESTIMONIA ET FRAGMENTA

PARS II
FASCICVLVS 3

MVSAEVS · LINVS · EPIMENIDES
PAPYRVS DERVENI · INDICES

EDIDIT
ALBERTVS BERNABÉ

BEROLINI ET NOVI EBORACI
WALTER DE GRUYTER MMVII

Der Verfasser hat dieses Werk mit Unterstützung des
Ministerio de Educación y Ciencia, Spanien
(Consolider C HUM2006-09403/FILO) erstellt.

⊗ Gedruckt auf säurefreiem Papier,
das die US-ANSI-Norm über Haltbarkeit erfüllt.

ISBN 978-3-11-019487-6
ISSN 1864-399X

Bibliografische Information der Deutschen Nationalbibliothek

Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in
der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten
sind im Internet über <http://dnb.d-nb.de> abrufbar.

© Copyright 2007 by Walter de Gruyter GmbH & Co. KG, D-10785 Berlin
Dieses Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb
der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und straf-
bar. Das gilt insbesondere für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspei-
cherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

Printed in Germany

Satz: Andreas H. Buchwald, Leipzig

Druck und Bindung: Druckhaus „Thomas Müntzer“ GmbH, 99947 Bad Langensalza

HOC VOLVMINE CONTINENTVR

Praefatio	IX
Librorum conspectus	X

PARS TERTIA. AVCTORES ORPHEO SIMILES

I. MVSAEVS TESTIMONIA ET FRAGMENTA

TESTIMONIA VITAE ET ARTIS (frr.1-56)	3
aetas et genus: poeta antiquissimus (frr. 1-4a)	3
dubitant Musaeus antiquissimusne fuerit (fr. 5)	5
patria (frr. 6-9)	6
parentes (frr. 10-14)	7
Antiopea amator (fr. 15)	11
uxor (fr. 16)	11
Eumolpi pater (frr. 17-18)	12
Helenae pater (fr. 19)	13
Musaeus et Orpheus (frr. 20-23)	13
musicus (frr. 24-26)	15
deus, sicut Orpheus (fr. 26a)	17
iter in Aegyptum (fr. 27)	17
litterarum, metri dactylici hexametri, numerorum inventor (frr. 28-30)	17
μάντις (fr. 31)	18
sapiens (fr. 32)	18
Eleusis et mysteria (frr. 33-40)	19
volans (fr. 41)	22
a Christianis contemptus (fr. 42)	23
Sethiani imitantur (fr. 43)	23
mors et sepulcrum (frr. 44-45)	23
apud inferos (fr. 46-48)	24
theologus aliquando cum Mose confusus (fr. 49)	26
Musaeus ab aliis auctoribus imitando expressus vel enarratus (frr. 50-52)	27
ipse philosophus (frr. 53-54)	28
Herodori liber de Musaeo (fr. 55)	29
Nicocrates de Musaeo (fr. 55a)	29
Musaei carmina Christianis temporibus servata (fr. 56)	30
CARMINA (frr. 57-103)	30
hymni (frr. 57-61)	30

Χρησμοί (frr. 62-71)	32
Εύμολπία vel Ὑποθῆκαι Εύμόλπων (frr. 72-75)	35
de animae natura origine fato (fr. 76)	37
Σφαῖρα (fr. 77-78)	38
theogonia (frr. 79-91)	39
fragmenta de medicina (fr. 92-93)	48
incerti operis (frr. 94-103)	49

II. LINI TESTIMONIA ET FRAGMENTA

TESTIMONIA VITAE ET ARTIS (frr. 1-77)	56
testimonium Homericum varie explicatum (fr. 1)	56
testimonia antiquissima (frr. 2-4)	57
ab eo oriundus Homerus (frr. 5-6)	58
paulo ante bellum Troianum ortus (fr. 7-9)	59
Amphioni Zethoque coaevus (fr. 10)	60
dubitant Homerone antiquior fuerit (frr. 11-12)	61
Prophetarum aut Iudicum hebraeorum temporibus aequalis (fr. 13)	62
patria (frr. 14-18)	62
pater (fr. 19-24)	64
mater (frr. 25-33)	66
fratres (fr. 34)	70
filii (fr. 35-36)	71
plures Lini (fr. 37)	71
musicus et poeta (frr. 38-45)	72
theologus et philosophus (frr. 46-50)	75
in numero septem sapientium (fr. 51) vel antiquior (fr. 52)	77
Linus et litterae (frr. 53-55)	77
hexametri inventor (fr. 56)	79
variarum artium peritus (fr. 57)	79
Linus in ludibus vicit (fr. 57a)	79
Linus et Orpheus (frr. 58-59a)	79
Linus et Musaeus	81
Thamyridis magister (fr. 60)	81
Herculis magister et ab eo occisus (frr. 61-63)	81
Pronopidae magister (fr. 63a)	83
alia de Lini morte (frr. 64-68)	83
funus et epitaphia (frr. 69-70)	88
apud inferos (fr. 71)	90
cultus (frr. 72-72a)	90
auctores de Lino (frr. 73-74)	91
Linum contemnunt Christiani (fr. 75)	92
Sethiani imitantur (fr. 76)	93
Orpheus carmen ‘Sphaera’ intitulatum Lino dedicavit (fr. 77)	93

CARMINA (fr. 78-93)	94
carmina de mundi natura (fr. 78-91)	94
θρῆνοι (fr. 92)	104
incerta (fr. 93)	104

III. EPIMENIDIS TESTIMONIA ET FRAGMENTA

TESTIMONIA VITAE ET ARTIS (fr. 1-32)	105
vita, patria, aetas (fr. 1-5)	105
longus somnus, longaevitas (fr. 6)	113
de Epimenide proverbia (fr. 7)	116
eius animam e corpore exire et in corpum redire sua sponte posse referebatur (fr. 7a)	117
in vitam redactus (fr. 8)	118
in numero septem sapientium (fr. 9)	118
purgator (10-12)	119
τελετῶν introductor interpresque (fr. 13)	121
templa erigere suasit (fr. 14-14b)	122
magus, vates, sacerdos (fr. 15-20)	123
philosophus (fr. 21)	126
Epimenides et Pythagoras (fr. 22-26)	126
plantaes quae ei cibo fuerunt (fr. 27-29)	128
iter Spartam (fr. 30)	131
Epimenidis sepulchrum (fr. 31-31a)	131
Epimenidis pellis (fr. 32)	132
Epimenidem sicut deum coluerunt Cretenses (fr. 32a)	133
Epimenidae plures (fr. 32b)	133
OPERA (fr. 33-67)	133
fragmentum de se ipso (fr. 33)	134
Κρητικά (fr. 34-38)	136
Τελχινιακή ἴστορία (fr. 39)	142
Χρησμοί (fr. 40-45)	143
Θεογονία (fr. 46-53)	152
Κουρήτων καὶ Κορυβάντων γένεσις	159
Καθαρμοί (fr. 54)	159
Γενεαλογίαι (fr. 55-57)	160
Ἄργοῦς ναυπηγία (fr. 57a-59)	161
incerti operis fragmenta (fr. 60-66)	163
Ἐπιστολαί (fr. 67-68)	167

IV. APPENDIX.

PAPYRUS DERVENI	169
---------------------------	-----

INDICES	271
Index verborum	271
Papyri Derveni index verborum	315
Index fontium	329
Index operum et poetarum	374
Numerorum tabulae	377
Addenda et corrigenda	443

PRAEFATIO

In hoc fasciculo continentur fragmenta Musaei, Lini, Epimenidis et Papyri Derveni textum integrum una cum indicibus, numerorum tabulis et addendis et corrigendis fasciculis 1-2.

gratias ago maximas Gabor Betegh, Emanuele Dettori, Tiziano Dorandi, Dirk Obbink, Richard Janko, Ana Isabel Jiménez et Marco Antonio Santamaria, qui lectiones propositaque ex dissertationibus suis nondum publici iuris factis mecum amabiliter communicaverunt, et. Francesc Casadesús quia mihi praebuit locos similes Derveni papyro apud Stoicorum auctorum scripta inventos, et praecipue Douglas Olson, qui dili-genter et comiter fasciculum primum huius editionis perlegit et in Bryn Mawr Class. Rev. 2006.07.27 mihi admonuit de erratis quae in addendis et corrigendis correcta sunt.

gratias ago maximas denique Hans Gärtner, qui haec editionis textum multis locis meliorem reddidit.

Matriti, 23-VII-2007

A. Bernabé

LIBRORVM CONSPECTVS

MVSAEVS

EDITIONES

- Passow, F., Musaeos, Urschrift, Übersetzung, Einleitung und kritische Anmerkungen, Leipzig 1810
Düntzer, H., Die Fragmente der epischen Poesie, Köln 1840, 72-74
Mullach, F. W. A., Fragmenta Philosophorum Graecorum, I, Paris 1860, 158-161
Kinkel, G., Epicorum Graecorum fragmenta, Leipzig 1877, 218-230
Curti, V., La teogonia di Museo, Terranova, Sicilia, 1893
Kern, O., De Musaei Atheniensis fragmentis, Index Rostock 1898
Diels, H.-Kranz, W., Die Fragmente der Vorsokratiker, Berlin 1903 (¹⁵1971), n. 2
Colli, G., La sapienza greca, I, Milano 1977 (³1981), n. 5
Martínez Nieto, R. B., La Θεογονία de Museo: fragmentos inéditos e intento de reconstrucción, *Emerita* 69, 2001, 115-152

DISSERTATIONES

- Crönert, G., De Lobone Argivo, in Charites F. Leo ... dargebracht, Berlin 1911, 123-145
Dabasis, I. N., Μουσαῖος ὁ ἀοιδὸς καὶ ποιητής, ὁ μάντις καὶ θεραπευτής, *ΠΛΑΤΩΝ* 28, 1976, 26-31
Dalbert, P., Die Theologie der hellenistisch-jüdischen Missions-Literatur unter Ausschluß von Philo und Josephus, Hamburg 1954
Eberhard, I. B., De Pampho et Musaeo, Diss. Monasterii 1864
Graf, F., Eleusis und die orphische Dichtung Athens in vorhellenistischer Zeit, Berlin-New York 1974
—, Musaeus, *The Oxford Classical Dictionary*, Oxford ³1996, 1001s
Guthrie, W. K. C., Orpheus and Greek Religion, London 1935 (²1952 = New York 1967, ³1993 cum praef. L. Alderink; *Orphée et la religion grecque*, Paris 1956; *Orfeo y la religión griega*, Madrid 2003)
H[einzel], Musaios [I], Der Neue Pauly 8, 2000, 501s
Henrichs, A., Philodemus De Pietate als mythographische Quelle, *Cron. Erc.* 5, 1975, 5-38
—, Ein neues Likymniosfragment bei Philodem, *Zeitschr. Pap. Epigr.* 57, 1984, 53-57
—, Zur Genealogie des Musaios, *Zeitschr. Pap. Epigr.* 58, 1985, 1-8
—, Three Approaches to Greek Mythography, in: J. Bremmer (ed.), *Interpretations of Greek Mythology*, London-Sydney 1987, 242-277, praec. 250s et adn. p. 270s

CONSPECTVS LIBRORVM

- Huxley, G. L., Greek Epic Poetry from Eumeles to Panyassis, London 1969, 114
Linforth, I. M., The Arts of Orpheus, Berkeley-Los Angeles 1941 (New York 1973)
Lobeck, C. A., *Aglaophamus sive de theologiae mysticae Graecorum causis libri tres*, Regiomontii 1829
Luiselli, R., Contributo all'interpretazione delle Argonautiche Orfiche: studio sul proemio, in: A. Masaracchia (ed.), *Orfeo e l'orfismo*, Roma 1993, 265-307, praec. 269-288
Luppe, W., Zu einigen Stellen in Philodem, *Περὶ ἐὐσέβείας*, P. Herc. 433, Arch. f. Pap. 33, 1987, 79-85
Maass, E., *Orpheus*, Untersuchungen zur griechischen, römischen, altchristlichen Jenseitsdichtung und Religion, München 1895
Martínez Nieto, R. B., La aurora del pensamiento griego. Las cosmogonías prefilosóficas griegas de Hesíodo, Alcmán, Ferecides, Epiménides, Museo y la Teogonía órfica antigua, Madrid 2000
Masaracchia, A., *Orfeo e gli 'orfici'* in Platone, in: A. Masaracchia (ed.), *Orfeo e l'orfismo*, Roma 1993, 173-197, praec. 179ss
Parke, H. W., What kind of oracle is IG II², 4968?, *Zeitschr. Pap. Epigr.* 60, 1985, 93-96
Pòrtulas, J., *Généalogies d'Homère*, in: D. Auger-S. Said (edd.), *Généalogies mythiques*, Paris-Nanterre 1998, 327-336
Ricciardelli Apicella, G., Orfismo e interpretazione allegorica, *Boll. Class.* 3. 1, 1980, 116-130
—, Le teogonie orfiche nell'ambito delle teogonie greche, in: A. Masaracchia (ed.), *Orfeo e l'orfismo*, Roma 1993, 27-51, praec. 32
Robert, C., Die griechische Heldenage, I 1 Berlin 1920, praec. 50s
Rzach, A., *Musaios*, *RE XVI* 1 (1933) 757-767
Salvadori Baldascino, L., Rileggendo P. Cornell 55: un elenco di ieromnemoni mitici?, *Aegyptus* 70, 1990, 205-210
Schoemann, G. F., *Opuscula Academica*, Berlin 1857, II, 6-9
Steuding, *Musaios* 1, in: W. H. Roscher, *Ausführliches Lexikon der griechischen und römischen Mythologie*, Leipzig 1902-1909, II, 3235-3237
West, M. L., *Orphic Poems*, Oxford 1983
—, Two Lunatic Notes, *Zeitschr. Pap. Epigr.* 50, 1983, 46
Ziegler, K., *Theogonien*, in: W. H. Roscher, *Ausführliches Lexikon der griechischen und römischen Mythologie*, V, Leipzig 1902-1909, 1469-1554

ICONOGRAPHIA

- Kaufmann-Samaras, A., *Musaios*, *LIMC VI* (1992) 1, 685-687; 2, 407s

LINVS

EDITIONES

- Mullach, F. W. A., *Fragmenta Philosophorum Graecorum*, I, Paris 1860, 155-157
West, M. L., *Orphic Poems*, Oxford 1983, 62-67

CONSPECTVS LIBRORVM

DISSERTATIONES

- Abert, [H.], Linos 1, RE XIII 1 (1926) 715-717
Ambrosch, [J. J. A.], De Lino, Berlin 1829
Brugsch, H., Die Adonisklage und das Linoslied, Berlin 1852
Fabricius, J. A., Bibliotheca Graeca, Hamburg 1790 [= Hildesheim 1965. ³1992], I, 110-114
Gow, A. S. F., Bucolici Graeci, Cambridge ²1952, comm. ad Theocr. 10, 41
Greve, Linos, in: W. H. Roscher, Ausführliches Lexikon der griechischen und römischen Mythologie, Leipzig 1894-1897, II 2053-2063
Gruppe, O., Die griechischen Culte und Mythen in ihren Beziehungen zu den orientalischen Religionen, Leipzig 1887, 628s
Häußler, R., *λίνος* ante *Λίνοι*?, Rh. Mus. 117, 1974, 1-14
Henrichs, A., Philodemus De Pietate als mythographische Quelle, Cron. Erc. 5, 1975, 5-38
—, Ein neues Likymniosfragment bei Philodem, Zeitschr. Pap. Epigr. 57, 1984, 53-57
Klein, U., Linos, Der Kleine Pauly III (1999) 676
Kroll, W., Linos 1, RE XIII 1 (1926) 717
Lasaulx, E. von, Die Linosklage, Würzburg 1842
Lesky, A., Amphimarus, Rh. Mus. 93, 1950, 54-59 (= Gesammelte Schriften, Bern-München 1966, 352-355)
Maass, E., Linos (Carmen populare 2 Bergk), Hermes 23, 1888, 303-306
Reiner, E., Die rituelle Totenklage der Griechen, Tübingen 1938, 109-113
Rose, H. J.-Krummen, E., Linus, The Oxford Classical Dictionary, Oxford ³1996, 868
Schoemann, G. F., Opuscula Academica, II, Berlin 1857, 4-6
Silva, J., Linos a Homer?, Ítaca 18, 2002, 115-128
Stammer, J., De Lino, Diss. Bonn 1855
Susemihl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit, I, Leipzig 1891 [= Hildesheim 1965], 378
Thom, J. C., The Pythagorean Golden Verses, Leiden-New York-Köln 1995
West, M. L., Conjectures on 46 Greek Poets, Philologus 110, 1966, 147-168, praec. 155s
—, The Orphic Poems, Oxford 1983, 56-61
Wilamowitz-Moellendorff, U. von, Euripides, Herakles, Berlin ²1895 [= Darmstadt 1959, III 84s.], II 84s
—, Die griechische Heldenage, Sitzber. Preuß. Akad. Wiss. 1925, 214-242, praec. 230-234 (= Kleine Schriften 5.2, Berlin 1937, 108-113).

ICONOGRAPHIA

- Boardman, J., Linos, LIMC VI 1 (1992) 289-290
Schefold, K.-Jung, F., Die Urkönige Perseus, Bellerophon, Herakles und Theseus in der klassischen und hellenistischen Kunst, München 1988, 91-95 ("Linos, Musaios und Thamyris")

CONSPECTVS LIBRORVM

Schmidt, M., Eracle ed altri ragazzi, in: *Modi e funzioni del racconto mitico nella ceramica greca, italiota ed etrusca dal VI al IV secolo a. C.*, Salerno 1995, 13-25

EPIMENIDES

EDITIONES

- Heinrich, C. F., *Epimenides aus Kreta, Zusammenstellung aus Bruchstücken*, Lipsiae 1801
- Duentzer, H., *Die Fragmente der epischen Poesie der Griechen*, Köln 1840, 69-73
- Mueller, C., *Fragmenta Historicorum Graecorum*, IV, Paris 1870, 404s
- Kinkel, G., *Epicorum Graecorum Fragmenta*, Leipzig 1877, 230-237
- Diels H.-Kranz, W., *Die Fragmente der Vorsokratiker*, I, Berlin 1954, n. 3
- Jacoby, F., *Die Fragmente der griechischen Historiker*, Leiden 1954, n. 457
- Colli, G., *La sapienza greca*, Milano 1978, II, 43-75
- Martínez Nieto, R. B., *La aurora del pensamiento griego. Las cosmogonías prefilosóficas griegas de Hesíodo, Alcmán, Ferecides, Epiménides, Museo y la Teogonía órfica antigua*, Madrid 2000, 111-137
- Fowler, R. L., *Early Greek Mythography*, vol. I: Text and Introduction, Oxford 2000, 79-101

DISSERTATIONES

- Arrighetti, G., *Fra purificazioni e produzione letteraria. La Teogonia di Epimenide*, in: *Epimenide cretese*, Napoli 2001, 217-225
- Barone, G., *Epimenide di Creta e le credenze religiose de' suoi tempi*, Napoli 1880
- Bernabé, A., *Fragmentos de épica griega arcaica*, Madrid 1979, 328-345
- , *La Teogonia di Epimenide. Saggio di ricostruzione*, in: *Epimenide cretese*, Napoli 2001, 195-216
- Borgeaud, Ph., *Melampus and Epimenides: Two Greek Paradigms of the Treatment of Mistake*, in: J. Assmann-G. Stroumsa (edd.), *Transformations of the Inner Self in Ancient Religions*, Leiden 1999, 287-300
- Bouché-Leclercq, A., *Histoire de la Divination dans l'Antiquité*, Paris 1879-1882 (praecl. II, 1880, 94-102)
- Breglia Pulci Doria, L., *Osservazioni sulla Teogonia di Epimenide*, in: *Epimenide cretese*, Napoli 2001, 279-311
- Bremmer, J. N., *The Skins of Pherekydes and Epimenides*, *Mnemosyne* 46, 1993, 234-236
- Burkert, W., *Lore and science in ancient Pythagoreanism*, Cambridge Mass. 1972
—, *The Orientalising Revolution. Near Eastern influence in the Early Archaic Age*, Cambridge Mass.-London 1992
- Capriglione, J. C., *La malva e l'asfodelo*, in: *Epimenide cretese*, Napoli 2001, 37-51
- Casertano, G., *Che cosa ha 'veramente' detto Epimenide*, in: *Epimenide cretese*, Napoli 2001, 357-390
- Catarzi, M., *Epimenide e il tempo*, in: *Epimenide cretese*, Napoli 2001, 315-356

CONSPECTVS LIBRORVM

- Courcelle, P., Un vers d'Épiménide dans le "Discours sur l'Aréopage", Rev. Ét. Gr. 76, 1963, 404-413
- Debiasi, A., Naupactia ≠ Ἀργοῦς ναυπηγία, Eikasmos 14, 2003, 91-101
- Demoulin, H., Épiménide de Crète, Bruxelles 1901
- Detienne, M., Les maîtres de vérité dans la Grèce archaïque, Paris 1967, 129-131
- Diels, H., Ueber Epimenides von Kreta, Sitz.-Ber. Akad. Berlin 1891, 387-403 (= W. Burkert [ed.], Kleine Schriften zur Geschichte der antiken Philosophie, Darmstadt 1969, 36-52)
- Dodds, E. R., The Greeks and the Irrational, Berkeley-Los Angeles-London 1951, praec. 141-146
- Dušanić, S., On Theopompus' Philippica VI-VIII, Aevum 51, 1977, 27-36
—, Épiménide le Cnossien et les thèmes historico-politiques des Lois de Platon: à propos de l'inscription IG, II², 4968, Epigraphica 53, 1991, 25-57
- Faure, P., Fonction des cavernes crétoises, Paris 1964
- Federico, E., La katharsis di Epimenide ad Atene. La vicenda, gli usi e gli abusi ateniesi, in: Epimenide cretese, Napoli 2001, 77-128
- Fowler, R. L., P.Oxy. XXVI 2442 fr. 29: A Citation of Euphorion?, Zeitschr. Pap. Epigr. 96, 1993, 15s
- García Gual, C., Los siete sabios (y tres más), Madrid 1989, praec. 159-181
- Gigante, M., Vite dei Filosofi, Diogene Laerzio, Bari 1976, praec. 109-115
—, Il Bios laerziano di Epimenide, in: Epimenide cretese, Napoli 2001, 7-24
- Gómez, P., Savis i tirans: la correspondència dels Set Savis al llibre I de Diògenes Laerci, Ítaca 18, 2002, 191- 209
- Grottanelli, C., La parola rivelata, in G. Cambiano-L. Canfora-D. Lanza (edd.), Lo spazio letterario della Grecia antica, I 1, Roma 1992, praec. 219ss
- Henrichs, A., Toward a New Edition of Philodemus' Treatise On Piety, Greek Rom. Byz. Stud. 13, 1972, 67-98
- Hiller, E. Die literarische Thätigkeit der sieben Weisen, Beiträge zur griechischen Literaturgeschichte, Rh. Mus. 33, 1878, 518-529, praec. 525-527
- Huxley, G. L. "Nikias, Crete and the Plague", Greek Rom. Byz. Stud. 10, 1969, 235-239
—, Greek Epic from Eumeles to Panyassis, London 1969, 80-84
- Jaeger, W., The Theology of the Early Greek Philosophers, Oxford 1947 (La teología de los primeros filósofos griegos, México 1952)
- Kaczyńska, E., The Panacra Mountains in Callimachus and Epimenides, Eos 86, 1999, 33-37
- Kern, O., De Orphei, Epimenidis, Pherecydis Theogoniis Quaestiones Criticae, Berlin 1888
—, Epimenides 2-3, RE VI 1 (1907) 174-178
- Kirk, G. S.-Raven, J. E.-Schofield, M., The Presocratic Philosophers, Cambridge 1983
- Koyné, A., Épiménide le menteur: ensemble et catégorie, Paris 1947
- Kroll, W., Adversaria Graeca, Philologus 53, 1894, 416-428, praec. 425s
- Lanata, G., Medicina magica e religione popolare in Grecia, Roma 1967
- Leclerc, M. C., Épiménide sans paradoxe, Kernos 5, 1992, 221-233

CONSPECTVS LIBRORVM

- Lee, J. G. M., Epimenides in the Epistle to Titus (I 12), *Nov. Test.* 22, 1980, 96
Lupi, M., Epimenide a Sparta. Note sulla tradizione, in: *Epimenide cretese*, Napoli 2001, 170-191
Marinatos, S., The cult of the Cretan caves, *Rev. of Relig.* 5, 1940-1941, 123-136
Martínez Nieto, R. B., La aurora del pensamiento griego. Las cosmogonías prefilosóficas griegas de Hesíodo, Alcmán, Ferecides, Epiménides, Museo y la Teogonía órfica antigua, Madrid 2000
Mazzarino, S., Il pensiero storico classico, Bari 1983, 46-52
Mele, A., Il corpus epimenideo, in: *Epimenide cretese*, Napoli 2001, 227-278
Moulinier, L., Le pur et l'impur dans la pensée des Grecs, Paris 1952, praec. 49-58
Nicklin, T., Epimenides' Minos, *Class. Rev.* 30, 1916, 33-37
Parke, H. W., What kind of oracle is IG II², 4968?, *Zeitschr. Pap. Epigr.* 60, 1985, 93-96
Parker, R., Epimenides, *Der Neue Pauly* 3, 1997, 1144
Poljakov, Th., The nymph Balte, mother of Epimenides, *Rh. Mus.* 130, 1987, 410-412
Pòrtulas, J., Epimènides de Creta e la saviesa arcaica, *Ítaca* 9-11, 1993-1995, 45-58
—, Puficació ritual i concòrdia: Soló i Epimènides a Atenes, *Ítaca* 18, 2002, 211-222
Powell, J. U., On an alleged new fragment of Epimenides, *Class. Rev.* 30, 1916, 139-142
Pugliese Carratelli, G., Epimenide, in: *Antichità Cretesi. Studi in onore di Doro Levi*, Catania 1978, II, 9-15 (= *Tra Cadmo e Orfeo. Contributi alla storia civile e religiosa dei Greci d'Occidente*, Bologna 1990, 365-377)
Ricciardelli Apicella, G., Le teogonie orfiche nell'ambito delle teogonie greche, in: A. Masaracchia (ed.), *Orfeo e l'orfismo*, Roma 1993, 27-51, praec. 32s adn. 23
Rohde, E., Psyche. Seelenkult und Unsterblichkeitsglaube der Griechen, Tübingen 1907, praec. II 96-102
Rudhardt, J., Le thème de l'eau primordiale dans la mythologie grecque, Berne 1971, 60s
Sabbatucci, D., Saggio sul misticismo greco, Roma 1965, praec. 87ss
Santillana, G. de, The origins of Scientific Thought, Chicago 1961 (Le origini del pensiero scientifico, Firenze 1966)
Scarpì, P., Il grande sonno di Epimenide ovvero vivere sulla linea di confine in: *Epimenide cretese*, Napoli 2001, 25-35
Schultess, C., De Epimenide Crete, *Diss. Goettingen-Bonn* 1877
Strataridaki, A., Epimenides of Crete: Some Notes on his Life, Works and the verse “Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται”, *Fortunatae* 2, 1991, 207-223
—, Theopompus of Chios, Epimenides and Einstein's Theory of Relativity, *Parola del passato* 53, 1998, 352-358
Svenbro, J., La vera metempsicosi. Licurgo, Numa e il cadavere di Epimenide, in: *Storia della lettura nella Grecia antica*, Roma-Bari 1991, 123-144
Tortorelli Ghidini, M., Epimenide e la teogonia cretese, in: G. Cerri (ed.), *La letteratura pseudepigrafica nella cultura greca e romana*, Napoli 2000, 79-95
—, Epimenide a Creta: tra biografia e teogonia, in: *Epimenide cretese*, Napoli 2001, 53-76

CONSPECTVS LIBRORVM

- Tzifopoulos, G. Z., Λατρείες στην Κρήτη: η περίπτωση των διοινυσιακών-ορφικών ελασμάτων, in: A. A. Avagianou (ed.), *Λατρείες στην 'περιφέρεια' του αρχαίου ελληνικού κόσμου*, 'Αθήνα 2002, 147-171, *praecipue* 148s
- Valois, R., Épiménide et l'organon, *Laval Théol. Phil.* 32, 1976, 115-130
- Visconti, A., Epimenide Bouzyges, in: *Epimenide cretese*, Napoli 2001, 129-167
- West, M. L., *The Orphic Poems*, Oxford 1983 (I poemi orfici, Napoli 1993)
- , Two Lunatic Notes, *Zeitschr. Pap. Epigr.* 50, 1983, 46
- Yannakakis, N. Ch., Ἡράκλειτος ἐναντίον Ἐπιμενίδου, *Ariadne* 5, 1989, 63-68
- Zeller, E., *Die Philosophie der Griechen in ihrer geschichtlichen Entwicklung dargestellt*, I, Leipzig '1919, 120-122

ADDENDA FASCICVLIS 1 ET 2 NOTVLAE CRITICAE DE ORPHICIS FRAGMENTIS

- Jourdan, F., Rev. *Ét. Gr.* 117, 2004, 803-805, *Recens.* A. Bernabé, *Poetae epici graeci testimonia et fragmenta II 1*
- Olson, D., *Recens.* A. Bernabé, *Poetae epici graeci testimonia et fragmenta II 1*, Bryn Mawr Class. Rev. 2006.07.27
- West, M. L., *Recens.* A. Bernabé, *id.*, Class. Rev. 56, 2006, 5-7

DISSERTATIONES DE RELIGIONE VEL DE PHILOSOPHIA AD ORPHICA SPECTANTES ET DE ORPHICIS CARMINIBVS

- Burkert, W., *Babylon Memphis Persepolis: Eastern Contexts of Greek Culture*, Cambridge, Mass 2004
- Calame, C., *Masques d'autorité. Fiction et pragmatique dans la poétique grecque antique*, Paris 2005
- , Pratiche orfiche della scrittura: itinerari iniziatici?, in: G. Guidorizzi- M. Melotti (edd.), *Orfeo e le sue metamorfosi*, Roma 2005, 28-45
- , Pratiques poétiques de la mémoire. Représentations de l'espace-temps en Grèce ancienne, Paris 2006
- Chaniotis, A., *Das Jenseits: Eine Gegenwelt?*, in: T. Hölscher (ed.), *Gegenwelten zu den Kulturen Griechenlands und Roms in der Antike*, Leipzig 2000, 159-181
- Chatzopoulos, M. B., Λατρείες της Μακεδονίας: “Τελετές μεταβάσεως καὶ μυήσεις”, in: A. A. Avagianou (ed.), *Λατρείες στην 'περιφέρεια' του αρχαίου ελληνικού κόσμου*, 'Αθήνα, 11-29
- Edmonds, R., *Myths of the Underworld Journey. Plato, Aristophanes, and the 'Orphic' Gold Tablets*, Cambridge 2004
- Herrero de Jáuregui, M., *Orphic Ideas of Immortality: Traditional Greek Images and a New Eschatological Thought*, in: M. Labahn-M. Lang (edd.), *Lebendige Hoffnung – ewiger Tod?!, Jenseitsvorstellungen im Hellenismus, Judentum und Christentum*, Leipzig 2007, 289-313

CONSPECTVS LIBRORVM

- Jaccottet, A. F., Choisir Dionysos. Les associations dionysiaques ou la face cachée du dionysisme, Zürich 2003
- Jiménez San Cristóbal, A. I., Rituales órficos, Doct. Diss. Madrid CDRom 2005
- , El concepto de dike en el orfismo, in: A. Alvar Ezquerro- J. F. González Castro (edd.), Actas del XI Congreso Español de Estudios Clásicos, Madrid, I, 2005, 351-361
- , El culto de Baco en una inscripción rodia del s. II-III d. C., Stud. Mat. Stor. Rel. 73, 2007, 135-164
- , Un iniziato sotto un tumulo a Cumae?, Zetischr. Pap. Epigr. nondum ed.
- Jourdan, F., Manger Dionysos. L'interprétation du mythe du démembrement par Plutarque a-t-elle été lue par les néo-Platoniciens?, Pallas 67, 2005, 153-174
- Pierris, A., Mystery and Philosophy, Patras 2007
- Roberts, H. S., Pots for the Living, Pots for the Dead. Were Pots Purpose-made for the Funeral or Reused? Can Inscriptions Throw Light on the Problem?, in: A. Rathje et al. (edd.), Pots for the Living. Pots for the Dead, Copenhagen 2002, 9-31
- Santamaría Álvarez, M. A., Ηλιονάς τίνειν. Culpa y expiación en el orfismo, in: A. Alvar Ezquerro- J. F. González Castro (edd.), Actas del XI Congreso Español de Estudios Clásicos, Madrid, I, 2005: 397-405
- Struck, P. T., Birth of the Symbol. Ancient Readers at the Limits of Their Texts, Princeton-Oxford 2004

CARMINA THEOGONICA PAPYRVS DERVENI

vid. Appendicem

THEOGONIA EVDEMIA, HIERONYMI ET HELLANICI THEOGONIA, RHAPSODIAE

- Jourdan, F., Manger Dionysos. L'interprétation du mythe du démembrement par Plutarque a-t-elle été lue par les néo-Platoniciens?, Pallas 67, 2005, 153-174
- Herrero de Jáuregui, M., Dionysos mi-cuit: l'étymologie de Mésatis et le festin inachevé des Titans, Rev. de l'Hist. des Rel. 223, 2006, 389-416
- Rudhardt, J., Les deux mères de Dionysos, Perséphone et Sémele, dans les Hymnes orphiques, Rev. de l'Hist. des Rel. 219, 2002, 483-501

CARMINA DE CERERE ET PROSERPINA

- Cabrera, P.-Bernabé, A., Echos littéraires de l'enlèvement de Perséphone. Un vase apulien du Musée Archéologique National de Madrid, Antike Kunst 50, 2007, 58-75, pl. 6-7

CONSPECTVS LIBRORVM

PINDARI LOCI

- Faraone, Ch. A., A Drink from the Daughters of Mnemosyne: Poetry, Eschatology, and Memory at the End of Pindar's Isthmian 6, in: J. F. Miller-C. Damon-K. S. Myers (edd.), *Vertis in usum. Studies in Honor of Edward Courtney*, Leipzig 2002, 259-270
- Holzhausen, J., Pindar und die Orphik. Zu frg. 133 Snell/Maehtler, *Hermes* 132, 2004, 20-36
- Santamaría Álvarez, M. A., *Φωνάεντα συνετοῖσιν*. Píndaro y los misterios: edición y comentario de la Olímpica Segunda, Doct. Diss. Salamanca 2004

EVRIPIDIS LOCI

- Bastianini, G.-Casanova, A. (edd.), *Euripide e i papiri*, Firenze 2005
- Bernabé, A., Un fragmento de Los Cretenses de Eurípides, in: J. A. López Férez (ed.), La tragedia griega en sus textos, Madrid 2004, 257-286
- Macías Otero, S. M., Las ψυχὰς ἐνέρων del fr. 912 Kannicht de Eurípides y la columna VI del Papiro de Derveni, Cuad. Fil. Clás. (G) 17, 2007, 145-161

LOCI PLATONICI

- Bernabé, A., *Recens.* R. Edmonds, Myths of the Underworld Journey, in: *Aestimatio* 3, 2006, 1-13
- , L'âme après la mort: modèles orphiques et transposition platonicienne, *Études Platoniciennes* 2007, nond. editum
- Bruss, J. S., *Recens.* R. Edmonds, Myths of the Underworld Journey, in: *Bryn Mawr Class. Rev.* 2005.04.66
- Casadesús Bordoy, F., La crítica platónica de la magia, in: J. Peláez (ed.), El dios que hechiza y encanta. Magia y Astrología en el mundo clásico y helenístico, Madrid 2002, 191-201
- Edmonds, R., Myths of the Underworld Journey. Plato, Aristophanes, and the 'Orphic' Gold Tablets, Cambridge 2004
- Luri Medrano, G., En passant le fleuve de l'Oubli. Essay d'une lecture orphique de la "République" de Platon, in: Eighth International Congress of Thracology, Thrace and the Aegean, Sofia 2002, 59-70

EMPEDOCLIS LOCI

- Betegh, G., Empédocle, Orpheus et le Papyrus de Derveni, in: P.-M. Morel, J.-F. Pradeau (edd.), *Les anciens savants*, Strasbourg 2001, 47-70

CONSPECTVS LIBRORVM

Megino, C., *Orfeo y el orfismo en la poesía de Empédocles: influencias y paralelos*, Madrid 2005

LAMELLAE AVREAE

- Bernabé, A., El ‘gran viaje del alma’ hitita y las laminillas órficas. Nuevas consideraciones, in: *Hrdā manasā*. Festschrift Herzenberg, Moskva 2005, 343-363
- , *Recens.* R. Edmonds, Myths of the Underworld Journey, in: *Aestimatio* 3, 2006, 1-13
- Bernabé, A.- Jiménez San Cristóbal, A. I., Instructions for the Afterlife: the Orphic gold tablets, Leiden 2007, nondum ed.
- , Are the Orphic Gold Leaves Orphic?, in: R. Edmonds (ed.), nondum ed.
- Burkert, W., Eleusis und Bakchika: Staatliche und private Mysterien in der griechischen Antike, in: *Antike und moderne Religion*, Humanistische Bildung 20, Stuttgart 1998, 57-73
- Calame, C., *Recens.* G. Pugliese Carratelli, Les lamelles d’or orphiques, in: *Kernos* 18, 2005, 560-562
- Chaniotis, A.-Mylonopoulos, J, EBGR 2001, n. 118, *Kernos* 17, 2004, 225
- Chaniotis, A.-Mylonopoulos, J., EBGR 2003, n. 68, *Kernos* 19: 2006, 365
- Coppola, D., Dioniso cretese nelle lamine auree, AISS 13, 1995-1996, 127-134
- Di Benedetto, V., Fra Hipponion e Petelia, La parola del passato 59, 2004, 293-306
- Edmonds, R., Myths of the Underworld Journey. Plato, Aristophanes, and the ‘Orphic’ Gold Tablets, Cambridge 2004
- Graf, F.-Johnston, S. I., Ritual Texts for the Afterlife, Orpheus and the Bacchic gold tablets, London-New York 2007
- Hatzopoulos, M. B., Λατρείες τῆς Μακεδονίας: Τελετὲς μεταβάσεως καὶ μυήσει”, in: Avagianou, A. A., Λατρείες στην ‘περιφέρεια’ του αρχαίου ελληνικού κόσμου, Αθήνα, 2002, 11-29
- Janko, R., Reconstructing the archetype, ined.
- Jiménez San Cristóbal, A. I., Dos nuevas laminillas órficas halladas en Macedonia, in: I. Rodríguez Alfanego-A. Bernabé (edd.), Homenaje a R. Aguilar, Madrid 2007, nondum ed.
- Tortorelli Ghidini, M., Figli della terra e del cielo stellato, Testi orfici con traduzione e commento, Napoli 2006

DE REBUS MAGICIS AD ORPHEVM SPECTANTIBVS

- Casadesús Bordoy, F., La crítica platónica de la magia, in: J. Peláez (ed.), *El dios que hechiza y encanta. Magia y Astrología en el mundo clásico y helenístico*, Madrid 2002, 191-201
- Dickie, M. W., *Magic and magicians in the Greco-Roman world*, London-New York 2002

CONSPECTVS LIBRORVM

Martín Hernández, R., *Orfeo, el orfismo y la magia en los siglos V y IV a. C.*, in: A. Alvar Ezquerra-J. F. González Castro (edd.) *Actas del XI Congreso Español de Estudios Clásicos*, Madrid, I, 2005, 375-383
—, *La magia y el orfismo*, Doct. Diss. Madrid 2006

OPHICA IN CRETA

Martínez Fernández, A., *Epigramas helenísticos de Creta*, Madrid 2006

OPHICA OLBIAE

Vinogradov, J. G., *Heilkundige Eleaten in den Schwarzmeergründungen*, in: M. Dreher (ed.), *Bürgersinn und staatliche Macht in Antike und Gegenwart. Festschrift für Wolfgang Schuller zum 65. Geburtstag*, Konstanz 2000, 133-147

OPPHEVS ET THRACIA ET PHRYGIA

Neykova, R., *Thracian Orphism and Shamanhood – two mutually exclusive ideas*, in: *Thracia XV. In honorem annorum LXX Alexandri Fol*, Sofia 2003, 355-370

DE RITIBVS ORPHICIS

Jiménez San Cristóbal, A. I., *Rituales órficos*, Doct. Diss. CDRom, Madrid 2005
Martín Hernández, *La muerte como experiencia mística. Estudio sobre la posibilidad de una experiencia de muerte ficticia en las iniciaciones griegas*, 'Ilu 10, 2005, 85-105

OPHICA ET CHRISTIANA

Herrero de Jáuregui, M., *Tradición órfica y cristianismo antiguo*, Madrid 2007

OPHICAE RELIGIONIS SECTATORES

Bernabé, Magoi en el Papiro de Derveni: ¿magos persas, charlatanes u oficiantes órficos?, in: Calderón-Morales-Valverde (edd.), *Koinos logos, Homenaje al profesor José García López*, Murcia, 2006, 99ss
Martín Hernández, R., *El orfismo y la magia*, Ph. D. Diss., Univ. Complutensis, 2006

CONSPECTVS LIBRORVM

DE AVCTORIBVS QVI AB ORPHICIS CARMINIBVS MVTVATI SVNT VEL EORVM RIDICVLAM IMITATIONEM FECERUNT

- Bernabé, A., El orfismo en un espejo deformante: alusiones en la comedia griega, in: I. J. García Pinilla-S. Talavera Cuesta (edd.), Charisterion Francisco Martín García oblatum, Cuenca, 2004, 35-59
- , *Recens.* R. Edmonds, Myths of the Underworld Journey, in: *Aestimatio* 3, 2006, 1-13
- Casadesús Bordoy, F., Adaptaciones e interpretaciones estoicas de los poemas de Orfeo, in: A. Alvar Ezquerro-J. F. González Castro (edd.) *Actas del XI Congreso Español de Estudios Clásicos*, Madrid, I, 2005, 309-318
- Dickie, M. W., The Eschatology of the Epitaphs in the New Posidippus Papyrus, in F. Cairns (ed.), *Papers of the Langford Latin Seminar. Twelfth Volume. Greek and Roman Poetry. Greek and Roman Historiography. ARCA. Classical and Medieval Texts, Papers and Monographs. 44*, Cambridge 2005, 19-52
- Dignas, B., Posidippus and the Mysteries. Epitymbia read by the ancient historian, in: B. Acosta-Hughes-E. Kosmetatou-M. Baumbach (edd.), *Labored in Papyrus Leaves. Perspectives on an Epigram Collection Attributed to Posidippus (P.Mil. Vogl. VIII 309)*, Washington, DC 2004, 177-186
- Edmonds, R., *Myths of the Underworld Journey. Plato, Aristophanes, and the ‘Orphic’ Gold Tablets*, Cambridge 2004
- Herrero, M., La tradición órfica en la literatura apologética cristiana, *Doct. Diss.*, Universidad Complutense, Madrid 2005
- Imperio, O., *Parabasi di Aristofane*. Acarnesi, Cavalieri, Vespe, Uccelli, Bari 2004
- Matelli, E., Hieronymus in Athens and Rhodes, in W. W. Fortenbaugh-S. A. White (edd.), *Lyco of Troas and Hieronymus of Rhodes*, New Brunswick 2004, 289-314; 475-480.
- , Γράμματα διδάσκειν a Rodi nel III-II sec. a. C., in *La cultura ellenistica, il libro, l'opera letteraria, l'esegesi antica*, Roma, 2004, 307-325

ORPHEVS

- Bettini, M., Per un punto Orfeo perse la cappa, in: G. Guidorizzi-M. Melotti (edd.), *vid. infra*, 100-118
- Bremmer, J., Don't look back: from the wife of Lot to Orpheus and Eurydice, in: D. Noort-E. Tigchelaar (edd.), *Sodom's Sin. Genesis 18-19 and its Interpretation*, Leiden-Boston 2004, 131-145
- Brunel, P., Tre volti di Orfeo nella letteratura francese del XIX e del XX secolo, in: G. Guidorizzi-M. Melotti (edd.), *vid. infra*, 130-151
- Faraone, Ch., Orpheus' final performance: necromancy and a singing head on Lesbos, *Stud. It. Fil. Class.* n.s. 2, 5-27 (vers. ital.), L'ultima esibizione di Orfeo. Negromanzia e una testa cantante a Lesbo, in: G. Guidorizzi-M. Melotti [edd.], *vid. infra*, 65-85)

CONSPECTVS LIBRORVM

- Garulli, V., Il περὶ ποιητῶν di Lobone di Argo, Bologna 2004
- Guidorizzi, G. - Melotti, M. (edd.), Orfeo e le sue metamorfosi, Roma 2005
- Hillman, J., Il compresso di Orfeo: presenza (e assenza) di Orfeo nel mondo contemporaneo, in: G. Guidorizzi-M. Melotti (edd.), vid. supra, 15-27
- Köhnen, A., Herakles und Orpheus als mythische Referenzfiguren (“Identifikations-” bzw. “Integrationsfigur”) im hellenistischen Epos, in: B. Aland-J. Hahn-Ch. Ronning (edd.), Literarische Konstituierung von Identifikationsfiguren in der Antike, Tübingen 2003, 19-28
- Maehler, H., Bacchylides, Orpheus, and a Lovesick Centaur, in: I. L. Pfeiffer-S. R. Slings (edd.), One Hundred Years of Bacchylides, Amsterdam 1999, 77-85
- Melotti, M., Lo sguardo di Orfeo: l'amore, il viaggio, la morte, in: G. Guidorizzi-M. Melotti (edd.), vid. supra, 89-99
- Molina, F., Orfeo y la mitología de la música, Doct. Diss. CDRom, Madrid 2003
- Napolitano, E., Tamino: viaggio iniziatico di un falso Orfeo, in: G. Guidorizzi-M. Melotti (edd.), vid. supra, 119-129
- Pucci, G., Orfeo e la decima Musa, in: Chiarini, G., Tra mito e tradizione: immagini di Orfeo da Polignoto a Aby Warburg, in: G. Guidorizzi-M. Melotti (edd.), vid. supra, 168-178
- Riedweg, Ch., Orpheus oder die Magie der *musiké*. Antike Variationen eines einflussreichen Mythos, in: T Führer-P. Michel-P. Stotz (edd.), Geschichten und ihre Geschichte, Basel 2004, 37-66
- Roessli, J. M., Orpheus, Orphismus und die Orphiker, in: M. Erler-A. Graeser (eds.), Philosophen des Altertums, I. Von der Frühzeit bis zur Klassik, Darmstadt, 2000, 10-35
- , Du Protreptique de Clément d'Alexandrie à la Laudatio Constantini d'Eusèbe de Césarée. Convergence et divergence dans l'interprétation du mythe d'Orphée, Arch. Bob. 22, 2001, 93-105
- , Convergence et divergence dans l'interprétation du mythe d'Orphée. De Clément d'Alexandrie à Eusèbe de Césarée, Rev. de l'Hist. des Rel. 219, 2002, 503-513
- Scherer, B., Der Tod des Zauberers: die Orpheus-Epigramme in der Anthologia Palatina, in: M. A. Harder-R. F. Regtuit-G. C. Wakker (edd.), Hellenistic Epigrams, Leuven-Paris-Sterling (Virginia), 2002, 175-200
- Vieillefon, L., La figure d'Orphée dans l'antiquité tardive. Les mutations d'un mythe: du héros païen au chantre chrétien, Paris 2003

ICONOGRAPHIA

- Cabrera, P.-Bernabé, A., Echos littéraires de l'enlèvement de Persépone. Un vase apulien du Musée Archéologique National de Madrid, Antike Kunst 50, 2007, 58-75, pl. 6-7
- Chiarini, G., Tra mito e tradizione: immagini di Orfeo da Polignoto a Aby Warburg, in: G. Guidorizzi-M. Melotti (edd.), vid. supra, 152-167
- Roessli, J.-M., Orphée aux Catacombes, Arch. Bob. 25, 2003, 79-133

I. MVS AEV S

‘like Orpheus, Musaeus became, in the late 6th century BC, the exponent of apocryphal poetry’ G[raf], The Oxford Classical Dictionary ³1996, 1001 (cf. iam Kern, Ind. Rostock 7: ‘in Musaei fragmentis quae saepenumero perscrutatus sum nullum video quod abiudicem saeculo sexto’) | recte ‘his life is a blank. He is nothing but a source of verses. Even his name “belonging to the Muse”, is a patent artificiality. His parentage and land of birth vary according to the use being made of him’ West, *Orphic Poems* 39; cf. Rzach, *Musaios*, RE XVI 1 (1933) 757s: ‘Der mythische Sängerheros, dessen durchsichtiger Name im Sinne eines Μουσάων θεράπων oder πρόπολος die Anfänge dichterischer durch die Eingebung der Musen geförderter Tätigkeit symbolisieren sollte’ | ‘ist ... eine Art attischer Orpheus’ Maass, *Orpheus* 138 | ‘Museo in stretto rapporto con Orfeo ... di solito, entrambi i personaggi vengono citati insieme, in una tradizione che è perfettamente intercambiabile’ Bernabé in: Sfameni (ed.), *Destino e salvezza*, Cosenza 1998, 43s; cf. et. Nilsson, Harv. Theol. Rev. 28, 1935, 192; Freeman, *The Presocratic Philosophers*, Oxford ²1966, 19ss | frequenter *Orpheus Musaeo carmina dedicat* (cf. ad frr. 20-23) | cf. Linforth 124s: ‘the voice was the voice of Orpheus, but the hand was the hand of Musaeus’ | *Musaeum ediderunt Passow, Musaeos, Urschrift, Übersetzung, Einleitung und kritische Anmerkungen*, Leipzig 1810; Düntzer, *Die Fragmente der epischen Poesie*, Köln 1840, 72ss; Mullach, *Fragmenta Philosophorum Graecorum*, I, Paris 1860, 158ss; Kinkel, *Epiconium Graecorum fragmenta*, Leipzig 1877, 218ss; Kern, *De Musaei Atheniensis fragmentis*, Ind. Rostock 1898; D.-K., *Vorsokr.* 2; solam theogoniam Curti, *La teogonia di Museo*, Terranova, Sicilia, 1893; Colli, *La sapienza greca*, I, Milano 1977, 291ss; Martínez Nieto, *Emerita* 69, 2001, 115ss | de *Musaeo* cf. et. Lobeck, *Aglaophamus sive de theologiae mysticae Graecorum causis libri tres*, Regimontii 1829; Eberhard, *De Pampho et Musaeo*, Diss. Monasterii 1864, 21ss; Ziegler in: Roscher, *Myth. Lex.* V, 1540ss; Robert, *Griechische Helden sagen*, I 1, Berlin 1920, 50s; Maass, *Orpheus. Untersuchungen zur griechischen, römischen, altchristlichen Jenseitsdichtung und Religion*, München 1895; Rzach, *Musaios*, RE XVI 1 (1933) 757ss; Guthrie, *Orpheus and Greek Religion*, London 1935; Linforth, *The Arts of Orpheus*, Berkeley-Los Angeles 1941; Graf, *Eleusis und die orphische Dichtung Athens in vorhellenistischer Zeit*, Berlin-New York 1974; eund., *Musaeus*, The Oxford Classical Dictionary, Oxford ³1996, 1001s; Henrihs, *Cron. Erc.* 5, 1975, 12ss; eund., *Zeitschr. Pap. Epigr.* 57, 1984, 53ss; eund., *Zeitschr. Pap. Epigr.* 58, 1985, 1ss; Dabasis, *Platon* 28, 1976, 26ss; Luppe, *Arch. f. Pap.* 33, 1987, 79ss; Salvadori Baldascino, *Aegyptus* 70, 1990, 205ss; Ricciar-

I. MVSAEVS

delli in: Masaracchia (ed.), *Orfeo e l'orfismo*, Roma 1993, 32; Masaracchia, ibid. 179ss; Luiselli, ibid. 268ss; H[einzel], Musaios [I], *Der Neue Pauly* 8, 2000, 501s; Martínez Nieto, *La aurora del pensamiento griego*, Madrid 2000, 139ss; eand., *Emerita* 59, 2001, 115ss || **icon.** Musaeus figurabatur in pictura hodie deperdita olim Athenis in Acropoli servata, cf. Paus. 1, 22, 7 (fr. 41) ἐπὶ δὲ τῷ γραφῶν ... ἐστὶ Μουσαῖος | sunt et. nonnulla vasa Attica rubris fig. ornata ubi noster repraesentatur, cf. Graf, *Eleusis* 10; Kaufmann-Samaras, *Mousaios*, LIMC VI 1 (1992) 685ss: depictus est cum Musis in hydria Romae servata (pictoris ‘de la Villa Giulia’, ARV² 623, 70bis, 1662, Villa Giulia 64606, ca. 450 a. C. n. [2 K.-S.]), in amphora Londinensi (‘pictoris Pelei’, ARV² 1039, 13, BM E 271, ca. 440 a. C. n. [3 K.-S.]), in calice Ferrarensi (‘pictoris Calliopae’, ARV² 1259, Mus. Naz. 6631, ca. 430 a. C. n. [4 K.-S.]) et in calice Londinensi (‘pictoris Calliopae’, ARV² 1259, Vict. Alb. Mus. 666.1864, ca. 430 a. C. n. [5 K.-S.]) | incertum est utrum Musaeus an Apollo repraesentetur in lecytho hodie privata Iaponica collectione servato (‘phialae pictoris’, ca. 430 a. C. n. [6 K.-S.]), in pyxide Atheniensi (Mus. Nat. 1241, 430-420 a. C. n. [7 K.-S.]) et in calice Cantabrigensi (ARV² 1287, 1, Fitzw. Mus. G 73 ca. 420 a. C. n. [8 K.-S.]) || Musaeus cum Apolline depictus est in cratera Ferrarensi (ARV² 1033, 1679, Mus. Naz. T6C VP, ca. 440 a. C. n., ubi et. figurantur Minerva et Iris [9 K.-S.]), in cratera Bononiensi (‘Hephaesti pictoris’, ARV² 1116, 35, Mus. Civ. Pell. 292, ca. 440 a. C. n., ubi et. repraesentantur Diana et Latona [10 K.-S.]), et in pyxide Atheniensi (ARV² 1328, Mus. Nat. 19636, ca. 430 a. C. n.; praeterea figurantur Calliope, Urania, Polymnia, Sapientia, Terpsichora et Thamyris [11 K.-S.]) || Musaeus nudus tabellas scriptorias in manibus tenens ante Linum sedentem et volumen papyraceum explicantem depictus est in calice Attico ca. 420 a. C. n., Lutetiae servato (Mus. Louvr. G 457 [12 K.-S.], cf. Beazley, Am. Journ. Arch. 52, 1948, 340; Boardman, *Linos*, LIMC VI 1 [1992] 290 et Lin. fr. 92 ubi plura invenies) || Musaeus, Deiopetum et Eumolpos sunt in pelice Attica Novi Eboraci servata (vid. fr. 16) || Musaeus vates apud inferos depictus est cum Aenea et Sibylla in cod. Vatican. Bibl. cod. lat. 3225 (vid. fr. 47) || fort. Musaeus est iuvenis inscribens in tabellis quae caput Orphei loquitur repraesentatus in calice in Fitzwilliam Mus. Cantabrig. servato, de quo cf. intr. in *Orph.* frr. 1052-1061; vid. Graf, *Eleusis*, 11s

Lloyd-Jones, Academic papers 182 et 187 dub. Musaeo trib. *Orph.* frr. 713ss | Martínez Nieto, *La aurora del pensamiento griego*, Madrid 2000, 147; 162ss locum Hygin. Astr. 2, 13 *Heniochus. hunc nos Aurigam Latine dicimus, nomine Erichthonium, ut Eratosthenes monstrat e Musaeo manare putat* | vid. et. adn. ad fr. 89, 1

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

TESTIMONIA VITAE ET ARTIS (fr. 1-56)

aetas et genus: poeta antiquissimus (fr. 1-4a)

1 T (A 1 D.-K.)

SUDA s. v. Μουσαῖος (III 414, 24 Adler), Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν, υἱὸς Ἀντιφήμου, τοῦ Εὐφήμου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκυώνος, ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεύς, καὶ Σελήνης γυναικός· ἐποποιός, μαθητὴς Ὁρφέως, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος· ἥκμαζε γάρ κατὰ τὸν δεύτερον Κέροπα καὶ ἔγραψε Ὑποθῆκας Εὐμόλπωι τῷ οὐρανῷ ἐπη δ'. καὶ ἄλλα πλεῖστα. 5

2 T (5 [A 11] C.)

(I) PROCL. Vit. Homer. 24 Seve., pergit Orph. fr. 871 I Γοργίας δὲ ὁ Λεοντῖνος (82 B 25 D. K. = fr. 25 Untersteiner) εἰς Μουσαῖον αὐτὸν (Homerum) ἀνάγει || (II) Vit. HOMERI ROMANA 30, 26 Wil. ὁ δὲ Δαμάστης (FGrHist 5 F 11a = fr. 11a Fowler) καὶ δέκατον αὐτὸν (Homerum) ἀπὸ Μουσαίου φησὶ γεγονέναι.

3 T

(I) AELIAN. V. H. 14, 21 (176, 12 Dilts) ὅτι Οἴαγρός τις ἐγένετο ποιητὴς μετ' Ὁρφέα καὶ Μουσαῖον, ὃς λέγεται τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον πρῶτος ἀισαι, μεγίστης οὗτος ὑποθέσεως λαβόμενος καὶ ἐπιτολμήσας ταύτη || (II) Eust. in Il. p. 4, 25 ὅτι δὲ καὶ ἔτεροι πρὸ αὐτοῦ (sc. Ὁμήρου) ἦσαν ποιηταί, ὧν καὶ Μουσαῖος ἀκέστις νόσων συγγραψάμενος, καὶ ὅτι, ὡς καὶ Αἰλιανὸς ἴστορει 5 (cf. I), μετὰ Ὁρφέα καὶ Μουσαῖον Οἴαγρος γέγονε ποιητής, ὃς πρῶτος τὸν Τρωϊκὸν ἦσε πόλεμον.

1 cf. Const. Lascaris Προλεγόμενα τοῦ σοφοῦ Ὁρφέως 61 (35 Martínez Manzano, plura invenies in fr. 4 XI) πρὸ αὐτοῦ (sc. Ὁρφέως) γάρ ὀλίγον Μουσαῖος Ἐλευσίνιος ἐγένετο κτλ || 2 Κερκύονος Westermann || 3 Σελήνης Kuster coll. Tzetz. in Aristoph. Ran. 1033 (fr. 11 I) : Ἐλήνης **V** (cf. fr. 19 et adn. ad loc.) || 4 Ὑποθῆκας **V** || de nominibus cf. Rob., Heldensagen I 412, adn. 11; Rzach, Musaios, RE XVI 1 (1933) 759

2 1 Γοργίας **P** || 1-2 cf. Untersteiner ad loc. || 2 Μούσαιον **P** a.c. || 3-4 cf. Jac. ad loc.; Lanata, Poetica preplatonica, Firenze 1963, 238; Pòrtulas in: Auger-Said (edd.), Généalogies mythiques, Paris-Nanterre 1998, 327ss; Nagy, Kernos 14, 2001, 3

3 1 Οἴαγρός König : Σύαγρος **Vx** (at nom. Σύαγρος invenitur et. in Diog. Laert. 2, 46 [e conjectura Gyraldi : Σάγαρις cod.]) || 5 ἀκέστις νόσων] cf. fr. 92 || 6 Οἴαγρος König ad Aelian. : Σύαγρος cod. | Oeagrus alter Orphei pater

I. MVSAEVS

4 T (ad 5 [B 10] C.)

(I) TATIAN. Or. ad Graec. 39, 3 (71 Marc.), cf. CLEM. ALEX. Strom. 1, 21, 103, 5, EUSEB. Praep. Ev. 10, 12, 13 κατὰ δ' Ἀκρίσιον ... ὁ Ὄρφέως (fr. 875 II) μαθητὴς Μουσᾶίος || (II) CLEM. ALEX. Strom. 1, 21, 107, 4, cf. EUSEB. Praep. Ev. 10, 12, 28 ἀλλ᾽ ἵστω γε ὅτι μετὰ Φημονόην ἔτεσιν ὕστερον εἴκοσι ἐπτά 5 οἱ περὶ Ὄρφέα (fr. 877 I) καὶ Μουσᾶίον καὶ Λίνον (fr. 8) τὸν Ἡρακλέους διδάσκαλον || (III) TATIAN. Or. ad Graec. 41, 1 (73 Marc.), cf. EUSEB. Praep. ev. 10, 11, 27 τὸ δὲ νῦν συνέχον, σπευστέον μετὰ πάστης ἀκριβείας σαφηνίζειν ὡς οὐχ Ὁμήρου μόνον πρεσβύτερος ἐστιν ὁ Μωσῆς, ἔτι δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων· Λίνου (fr. 7 I), Φιλάμμωνος, Θαμύριδος, Ἀμφίονος, Ὄρφέως (fr. 10 875 I), Μουσᾶίου ... Ἐπιμενίδου τοῦ Κρητός (fr. 5) || (IV) CLEM. ALEX. Strom. 1, 21, 131, 1 ναὶ μὴν Ὄνομακριτὸς ὁ Ἀθηναῖος, οὐ τὰ εἰς Ὄρφέα φερόμενα ποιήματα λέγεται εἶναι (fr. 1110 II), κατὰ τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν ἀρχὴν περὶ τὴν πεντηκοστὴν Ὁλυμπιάδα (580/577) εὑρίσκεται, Ὄρφεὺς δέ, ὁ συμπλεύσας Ἡρακλεῖ, Μουσᾶίου διδάσκαλος || (V) TATIAN. Or. ad Graec. 41, 3 (73 Marc.), cf. EUSEB. Praep. Ev. 10, 11, 29 ἀλλως τε καὶ τὰ εἰς αὐτὸν (sc. Orpheus, cf. fr. 1110 I) ἐπεισφερόμενά φασιν ὑπὸ Ὄνομακρίτου τοῦ Ἀθηναίου συντετάχθαι, γενομένου κατὰ τὴν Πεισιστρατιδῶν ἀρχήν, περὶ τὴν πεντηκοστὴν Ὁλυμπιάδα (580/577). τοῦ δ' Ὄρφέως Μουσᾶίος μαθητὴς || (VI) THEODORET. Graec. affect. cur. 2, 49 (152, 22 Canivet) Λίνος (fr. 7 II) καὶ Μουσᾶίος ἀμφὶ 15 τὰ Τρωϊκὰ ἐγεινέσθην καὶ Θάμψις μετὰ τούτων || (VII) GEORG. MONACH. Chron. I p. 41, 15 De Boor-Wirth, cf. GEORG. MONACH. Chron. Brev. 27 (Patr. Gr. 110, 84C Migne), EUSTATH. ANTILOC. Patr. Gr. 18, 708B Migne (cf. Orph. fr. 875 V) ὡς εἶναι τῶν παρ' Ἑλλησιν ἀρχαίων σοφῶν Μωϋσέα πρεσβύτερον, Ὁμήρου λέγω καὶ Ἡσιόδου καὶ τῶν Τρωϊκῶν Ἡρακλέως τε καὶ Μουσᾶίου Λί- 20 νου (fr. 7 III) τε καὶ Ὄρφέως (fr. 875 V) κτλ || (VIII) GEORG. SYNCCELL. 296 (183, 24 Moshammer) Ὄρφεὺς Θρᾶτιξ (fr. 878 IV) ἐγνωρίζετο (Amphionis temporibus). τούτου μαθητὴς Μουσᾶίος ὁ Εύμόλπου νίός || (IX) EUSEB. Chron. II 25 νου (fr. 7 III) τε καὶ Ὄρφέως (fr. 875 V) κτλ || (X) EUSEB. Chron. II

4 cf. Lactant. Divin. inst. 1, 22, 15 (234 Monat = Orph. fr. 505) || 2 δὲ Clem. Euseb. || 2-3 Ὄρφεύς τε καὶ Μουσᾶίος Clem. : om. Euseb. || 4 γε om. Euseb. ND | Φημονόην Clem. L | de Phemonoe vid. adn. ad Orph. fr. 877 I | εἰκοσιεπτά Clem. L : καὶ Euseb. ON || 7 νῦν συνέχον Otto : συνέχον MVP : νῦν ἔχον Euseb. | σπευστέον Tatian MVP : πευστέον Euseb. I : σαφηνιστέον (omisso σαφηνίζειν) Euseb. ND || 8 Μωϋσῆς Tatian. MVP || 9-10 Μουσᾶίον Ὄρφέως Tatian. MVP || 13 δέ Wil. : τε L | ὁ del. Schwartz || 14 Μουσᾶίον διδάσκαλος Lob. 353 : Μουσᾶίον μαθητὴς L : <οὖ> Μουσᾶίος μαθητὴς Potter : Μουσᾶίον καθηγητὴς Jackson || 16 ἐπιφερόμενα Tatian. V : ἐπη φερόμενα Tatian. MP | Ὄνομακριτὸς Tatian. V || 17 γεγονότος Tatian. V | τὴν! τὴν τῶν Euseb. IN | 'exspectamus <πέμπτην καὶ> πεντηκοστὴν = 560' Kern || 18 μαθητὴς Μουσᾶίος Tatian. P || 23 ἀρχαίων om. BN | πρεσβύτατον F Eustath. || 24 Ἡρακλέος AV : -έους R Eustath. || 24-25 Λίνου τε Chron. brev. : καὶ Λίνου, ἔτι τε Χείρωνος Eustath. : Λι-

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

46 Schöne Ὁρφεὺς (fr. 878 I) Θρᾶιξ ἐγνωρίζετο· τούτου μαθητὴς Μουσᾶῖος
ό Εὐμόλπου υἱός. Λίνος διδάσκαλος Ἡρακλέους ἐγνωρίζετο, cf. HIERONYM.
Chron. 9, 11 Helm Moyses, licet iunior supra dictis sit, ab omnibus tamen, quos 30
Graeci antiquissimos putant, senior deprehenditur, Homero scilicet et Hesido
Troianoque bello, ac multo superius Hercule, Musaeo, Lino (fr. 9), Chirone, Or-
feo (fr. 878 II) etc. || (X) HIERONYM. Chron. 13, 12 Helm porro Liber et reliqui
quos mox inferemus post CC annum Cecropis fuerunt, Linus (fr. 10 IV) scilicet
et Zethus et Amphion, Musaeus, Orfeus (fr. 878 III), etc. || (XI) CONST. LASCARIS 35
Προλεγόμενα τοῦ σοφοῦ Ὁρφέως 60 (35 Martínez Manzano) ἀποθανόντα δὲ
αὐτὸν (sc. Ὁρφέα) μεγάλως ἐτίμησε πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ὡς ἄνδρα εὐγενῆ καὶ
σοφὸν καὶ τῶν ποιητῶν τρίτον· πρὸ αὐτοῦ γὰρ δίλιγον Μουσᾶῖος Ἐλευσίνιος
ἐγένετο καὶ Λίνος ὁ Θηβαῖος (fr. 43 VIII) καθηγητὴς αὐτοῦ. μεθ' ὅν Ὁρφέα
(fr. 1018 VI) ἀριθμοῦσι τρίτον ἀρχηγὸν φιλοσοφίας, ποιητικῆς καὶ πάσης 40
ἐπιστήμης, καὶ οὐδενὸς καταδεέστερον, καὶ τῶν εἰς Αἴγυπτον πλευσάντων
ἀρχαίων καὶ παρ' Αἴγυπτίων λαβόντων πάντα, ὃν πρῶτον Μουσᾶῖον δεύτε-
ρον Λίνον τρίτον Ὁρφέα, Μελάμποδα καὶ Δαιδαλον λέγουσι.

4a T

P. OXY. 2802 (saec. II p. C. n. in.; e commentario in Alcmana ut vid.), 17ss;
ed. Lobel (= Alcman S 5 Page = TA 11b Davies = test. 29 Campbell) [Ἄλκ]μὰν
ώστε Μου[σᾶῖος π]ρὸ αὐτοῦ πολὺ γε[...]τερος δ(ε) ...

dubitant Musaeus antiquissimusne fuerit (fr. 5)

5 T

(I) SEXT. EMPIR. Adv. Math. 1, 203 (51, 29 Mau) δεδοκιμασμένη δὲ καὶ ἀρ-
χαιοτάτη ἔστιν ἡ Ὀμήρου ποίησις· ποίημα γάρ οὐδέν πρεσβύτερον ἥκειν εἰς
ἡμᾶς τῆς ἔκεινου ποιήσεως. ... 204 ἀλλὰ πρῶτον μέν οὐχ ὑπὸ πάντων ὁμο-
λογεῖται ποιητὴς ἀρχαιότατος εἶναι Ὀμηρος· ἔνιοι γὰρ Ἡσίοδον προήκειν

δίου (Λινδίου **V** : Λινδίου **BFR**) ἔτι Chron. || **30** Moses APN || **31** Greci BPM |
antiquissimus **B** | deprehenditur **ABM** | Hesido **B** || **32** Museo cod. | Cirone **B** ||
32–33 Horpheo **M** || **34** quo^s **M** | inferimus **B** | annos **BM** | Cecropis **B** : Cicropis
M || **35** Zetus **BMPN** | Anphon **B** | Museus cod. | Orpheus **BMP**

4a cf. Tsants., Ἑλληνικά 26, 1973, 107ss | incertum est utrum ea e Didymo ma-
narent (cf. P. Oxy. 2802, 4 Διδυμος Tsants. :]νος Page) ἐν γ' π(ερὶ) ἐ[...] necne ||
2–3 omnia suppl. Page (qui de Mou[σᾶῖος dub.)

5 4 ἔνιοι γὰρ] cf. Schmid-Stählin, Geschichte der griechischen Literatur, Mün-

I. MVSAEVS

5 τοῖς χρόνοις λέγουσιν, Λίνον (fr. 12 I) τε καὶ Ὀρφέα (fr. 882 I) καὶ Μουσαῖον καὶ ἄλλους παμπληθεῖς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πιθανόν ἐστι γεγονέναι μέν τινας πρὸ αὐτοῦ καὶ κατ' αὐτὸν ποιητάς, ... τούτους δὲ ὑπὸ τῆς περὶ αὐτὸν λαμπρότητος ἐπεσκοτήσθαι || (II) Ioseph. c. Ap. 1, 12 ὅλως δὲ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν οὐδὲν ὁμολογούμενον εὑρίσκεται γράμμα τῆς Ὁμήρου ποιήσεως πρεσβύτεροι || (III) SCHOL. Dionys. Thrac. art. gramm. p. 490, 7 Hilg. (= Bekk. Anecd. II 785, 15) φασὶ τινες ὅτι ἔως τῶν Τρωϊκῶν οὐκ ἐγινώσκετο γράμματα· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μὴ σωθῆναι ποίημά τι τῶν κατὰ τοὺς Ὁμηρικοὺς χρόνους, καὶ ταῦτα αὐτὸν τοῦ Ὁμήρου εἰσάγοντος ποιητάς, τόν τε Φήμιον καὶ Δημόδοκον, ίστορουμένου δὲ καὶ Ὀρφέως (fr. 882 III) προγεγενῆσθαι καὶ Μουσαῖον 15 καὶ Λίνον (fr. 12 III)· ἀλλ' ὅμως πλὴν ὀνόματος οὐδὲν πλέον εἰς τὰ μετὰ ταῦτα διασωθῆναι συμβέβηκε πρὸ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, μηδὲ πρεσβύτερον τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὁδυσσείας σώζεσθαι ποίημα || (IV) [THEODOS. gramm.] 10, l. 31 Göttling εὶ καὶ ίστοροῦντι τινας ποιητὰς προγεγενῆσθαι Ὁμήρου Μουσαῖον τε καὶ Ὀρφέα (fr. 882 IV) καὶ Λίνον (fr. 12 IV); ἀλλ' ὅμως οὐδὲν 20 εὶς τὰ μέτρα ταῦτα διασωθῆναι συμβέβηκε πρὸ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως.

patria (fr. 6-9)

laudantur Thracia vel Eleusis vel Lydia (sub var. lect., vid. fr. 9 et app. crit.); cf. et. Const. Lascaris Προλεγόμενα τοῦ σοφοῦ Ὀρφέως 61 (35 Martínez Mazzano, cf. fr. 4 XI) ... Μουσαῖος Ἐλευσίνιος, Ps.-Aristot. Mirab. 131 (fr. 16) de Deiope Eleusinia Musaei uxore, Marmor Par. (fr. 17) Εὔμολπος ὁ Μουσαῖον ... τὰ μυστήρια ἀνέφηνεν ἐν Ἐλευσίνῃ, Suda s. v. Εὔμολπος (fr. 18 III)· Ἐλευσίνιος ἦτοι Ἀθηναῖος, υἱὸς Μουσαίου, et fr. 33-40 || ‘Mousaios wird es (sc. Thraker) spätestens am Ende des fünften Jahrhunderts, wohl durch Einfluß eben des Orpheus ... Musaios ist wohl ursprünglich Athener, Eleusinier, und behält seine Verbindung mit Eleusis immer bei’ Graf, Eleusis 17

6 T (A 1 + 1a D.-K., 5 [B 4] C.)

(I) HARPOCR. Lex. s. v. Μουσαῖος (177 Keaney) περὶ δὲ Μουσαίου Ἀριστόξενος ἐν τοῖς Πραξιδαμαντίοις (fr. 91 Wehrli) φησὶν ὅτι οἱ μὲν ἐκ Θράκης

chen, ⁷I 86; West in Hes. Th. p. 40 | προίκευμται **LVr** : προσήκειν **A** || **5** λινόν **LVr**^ξ : κινόν **CD** : λίνόν (sic) **E** || **6** παμπλήθεις **LVr**^{ED} || **7** αὐτὸν²] αὐτὴν **ED** || **16** πρὸ] ώς πρὸς **A** : ώς πρὸ **E** | μηδὲν **AE** : ἀλλ' οὐδὲ **Σ^θ**

6 2 οἱ om. **C** | cf. Hiller, Rh. Mus. 41, 1886, 427; Jac., Glaukos 36, RE VII 1 (1910) 1418; Rzach, Musaios, RE XVI 1 (1933) 758; Wehrli ad loc., 77s: ‘A. beruft sich für ihn auf den Musikschriftsteller Glaukos (anders Jacoby RE VII 1418), mit welchen ihm die Parteinahme für die Auletik zu verbinden scheint’; Lanata, Poetica preplatoni-

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶναι, οἱ δὲ αὐτόχθονα ἔξ Ἐλευσῖνος. εἰρήκασι δὲ περὶ αὐτὸῦ ἄλλοι τε καὶ Γλαῦκος (fr. 4 Lanata) || (II) SUDA s. v. Μουσαῖος (III 414, 24 Adler), plura invenies in fr. 1 Ἐλευσίνιος. 5

7 T

(I) STRAB. 10, 3, 17, plura invenies in fr. 24 οὗ τ' ἐπιμεληθέντες τῆς ἀρχαίας μουσικῆς Θρᾶικες λέγονται, Ὁρφεύς (fr. 1024 I) τε καὶ Μουσαῖος καὶ Θάμυρις || (II) EUST. in II. p. 299, 5 καὶ ὅτι Θρᾶικες ἡσαν οἱ ἐπιμεληθέντες τῆς ἀρχαίας μουσικῆς Ὁρφεὺς (fr. 1024 V) Μουσαῖος καὶ Θάμυρις.

8 T

ARISTID. Or. 22, 1 Keil, plura invenies in fr. 38 Ἐλευσῖνος οἰκήτωρ Μουσαῖος.

9 T

GEORG. MONACH. Chron. I p. 41, 17 De Boor-Wirth, cf. GEORG. MONACH. Chron. Brev. 27 (Patr. Gr. 110, 84 C Migne), EUSTATH. ANTIOCH. Patr. Gr. 18, 708 B Migne, plura invenies in fr. 4 VII Μουσαίου Λίνου (fr. 7 III) τε κτλ.

parentes (frr. 10-14)

laudantur ut Musaei parentes Orpheus, Eumolpus ('eine nachweislich sekundäre Tradition' sec. Graf, Eleusis 18), Antiophemus, Luna, Pandia | de Luna matre cf. Lob. 454s; Roscher, Myth. Lex. II 3173; Rzach, Musaios, RE XVI 1 (1933) 759: 'diese Genealogie mag ... mit der Bedeutung der Mondgöttin als Herrin aller Zauberwirkungen zusammenhängen' | de Musaei genealogia cf. Henrichs, Zeitschr. Pap. Epigr. 58, 1985, 1

ca, Firenze 1963, 276: 'Museo poteva benissimo essere studiato nell'opera di Glauco sugli antichi poeti (Hiller, Glaukos, p. 427)', cf. et. Lasserre, Plutarque de la Musique, Olten-Lausanne 1954, 155; Graf, Eleusis 10 et adn. 22

7 cf. Lucian. de salt. 15 (fr. 36); vid. et. Linforth 235; Lasserre ad loc. p. 134

8 1 Ἐλευσῖνος Kaibel : Ἐλευσίνιος **O**

9 3 Λίνου τε] Chron. Brev. : καὶ Λίνου, ἐπι τε Χείρωνος Eustath. : Λιδίου (Λινδίου **V** : Λιδίου **BFR**) ἐπι Chron.

I. MVSAEVS

10 T (A 9 D.-K., 5 [B 15] C.)

(I) DIOD. 4, 25, 1 plura invenies in fr. 39 Μουσαίου τοῦ Ὄρφέως νίον || (II) ORPH. fr. 377, 2s; 378, 3s φαεσφόρου ἔκγονε Μήνης, Μουσᾶν || (III) PHIODEM. De piet. (P. Hercul. 243 VI 3, p. 13 Gomperz, vid. et. Philippson, Hermes 55, 1920, 248s; Henrichs, Cron. Erc. 5, 1975, 12; West, Zeitschr. Pap. Epigr. 50, 5 1983, 46; Henrichs, Zeitschr. Pap. Epigr. 57, 1984, 53ss; eund., ibid. 58, 1985, 1ss; Schober, Cron. Erc. 18, 1988 [1923], 103) καὶ Μουσᾶνον μὲν Ὄρφεὺς νίδον αὐτῆς (sc. Σελήνης) γενέσθαι φησίν. sequitur fr. 14 || (IV) PS.-IUSTIN. COH. ad GR. 15, 1 (43 Marc.) Ὄρφεὺς γοῦν (fr. 372) ... πρῶτος διδάσκαλος γεγονώς, οἵα πρὸς τὸν νίδον αὐτοῦ Μουσᾶν κτλ || (V) CASSIODOR. EPIST. THEODE-10 ric. var. II 40 p. 71, 9 Momms. Musaeum etiam, et artis Orphei filium et naturae, Maronis (Aen. 6, 667) praepotens lingua concelebrat.

11 T (A 4 + 6 D.-K., 5 [A 9] + 5 [B 9] C.)

(I) SCHOL. Aristoph. Ran. 1033 (304a, 18 Dübner), TZETZ. in Aristoph. Ran. 1033a (IV 3, 1003a, 1 Koster) τὸν Μουσᾶν παῖδα Σελήνης καὶ Εὐμόλπου Φιλόχορός (FGrHist 328 F 208) φησίν. sequitur fr. 34, cf. 1033 (IV 3, 1003b, 1 Koster) Φιλόχορος τὸν Μουσᾶν Σελήνης νίδον φησι καὶ Εὐμόλπου || (II) 5 LOBO ARGIVUS Anth. Pal. 7, 615 (= Suppl. Hell. 504 Lloyd-Jones-Parsons), plura invenies in fr. 45 Εὐμόλπου φίλον νίδον ... / Μουσᾶν || (III) DIOG. LAERT. 1, 3 λαυθάνουστ δ' αὐτοὺς τὰ τῶν Ἑλλήνων κατορθώματα, ἀφ' ὧν μὴ ὅτι γε φιλοσοφία, ἀλλὰ καὶ γένος ἀνθρώπων ἥρξε, βαρβάροις προσάπτοντες. ίδον γοῦν παρὰ μὲν Ἀθηναίοις γέγονε Μουσᾶς, παρὰ δὲ Θηβαίοις Λίνος (fr. 46 I). 10 καὶ τὸν μὲν Εὐμόλπου παῖδα φασι. sequitur fr. 77 || (IV) GEORG. SYNCCELL. 296 (183, 24 Mosshammer) Ὄρφεὺς ... τούτου μαθητῆς Μουσᾶς ὁ Εὐμόλπου νίός.

10 2 cf. Orph. Arg. 1347 Μουσᾶς θεηγενές || **6-7** omnia suppl. Henrichs

11 cf. Jac. comm. ad loc. et ad F 13; Graf, Eleusis 18 || **4** Σελήνης νίδον] cf. Epimen. fr. 18, 1 καὶ γὰρ ἐγὼ γένος εἰμὶ Σελήνης || **5-6** cf. Lobon. fr. 9 Garulli || **6-9** editio-nem suam nondum publici iuris factam comiter mihi praebuit Dorandi, cui maximas gratias ago || **6** Μουσᾶίου Jacobs : contradixit Crönert || **7** αὐτοὺς Huebner : αὐτοὺς **PF** | ἀφ' οὗ dub. Shorey, Class. Phil. 22, 1927, 109 || **9** Λίνος **PFΦ**

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

12 T (A 1 + B 11 D.-K., 5 [A 5] C.)

(I) P. CORNELL 55, 11 saec. I p. C. n., prim. ed. Westermann-Kraemer, New York 1926, p. 246, papyrum denuo inspexit Koenen, cf. Henrichs in: Bremmer (ed.), Interpretations of Greek Mythology, London-Sydney 1987, 250 et adn. p. 270s, et denuo ed. Salvadori Baldascino, Aegyptus 70, 1990, 205ss (cum imagine lucis ope confecta, inter pp. 208 et 209) Μουσάῖος Ἀντιοφῆ(μου) Εὔμολπος 5 Μόυσαῖογ (sc. νίός) || (II) PAUS. 10, 5, 6, plura invenies in fr. 72 et 74 Μουσαίωι δὲ τῷ Ἀντιοφήμου προσποιούσι τὰ ἔπη, cf. 10, 12, 11 (fr. 67) || (III) ORPH. Arg. 310 Μουσᾶῖε, φίλου τέκος Ἀντιοφήμου || (IV) SUDA s. v. Μουσάῖος (III 414, 24 Adler), plura invenies in fr. 1 νίός Ἀντιοφήμου ... καὶ Σελήνης.

13 T (A 2 + 7 D.-K., 5 [A 17] + 5 [B 6] + 5 [B 29] C.)

(I) PLAT. Resp. 364e βίβλων δὲ ὄμαδον παρέχονται Μουσαίου καὶ Ὄρφέως, Σελήνης τε καὶ Μουσῶν ἐγγόνιων, ὡς φασι, plura invenies in fr. 76 III et in Orph. fr. 573 I || (II) HERMESIAN. Leont. fr. 7, 15s Powell νίός Μήνης ... Μουσάῖος, plura invenies in fr. 15 || (III) PROCL. in Plat. Tim. I 111, 28 Diehl εἴτε οὖν Γῆς νίὸν τὸν Τιτὺὸν εἴτε Ἡλίου τὸν Φαέθοντα λέγοιεν, εἴτε Σελήνης τὸν 5 Μουσαῖον εἴτε ἄλλου τινὸς οἱ μυθοπλάσται κτλ || (IV) SERVIUS in Aen. 6, 667 (II 93, 18 Thilo-Hagen) Musaeum ante omnes (cf. fr. 47)] theologus fuit iste post Orpheum. et sunt variae de hoc opinione: nam eum alii Lunae filium, alii Orphhei volunt, cuius eum constat fuisse discipulum; nam ad ipsum primum carmen

12 5 Ἀντιοφῆ(μου) dub. Salvadori Baldascino, de hac pap. cf. Orph. fr. 397 III || 7 Ἀντιοφήμου PaVa || 9 Σελήνης Kuster coll. Tzetz. in Aristoph. Ran. 1033 (fr. 11 I) : Ἐλήνης V (cf. fr. 19 et adn. ad loc.); cf. et. Bonnechere, Zeitschr. Pap. Epigr. 158, 2006, 83 ss

13 1s vid. comm. ad Orph. fr. 573 || 1 βίβλων τε F | ὄρμαθὸν Lob. coll. Theophrast. Char. 6, 9, prob. Colli : recte textum traditum defendit Linforth 78 | Μουσαίου τε F || 2 ἐκγόνων Burnet || 5 Τυτὺὸν P | φαέθον C (sic) || 5–6 τὸν Μουσαῖον – τινὸς om. C | de re cf. Festugière ad loc. || 7ss cf. Lob. 375ss || 7 omnis FC | ante theologus add. Musaeus M | iste om MC || 8 de hoc variae FC | hac AS corr. a | eum] cum R | Lunae] Lini Fabricius : Endymionis add. F || 8–9 Orphi H : Orfeum FC || 9 discipulum

I. MVSAEVS

- 10 scripsit, quod appellatur Crater (*Orph. fr. 410*) || (V) PROCL. in Plat. Tim. I 165,
16 Diehl ὁ μὲν γὰρ Πορφύριος (in Plat. Tim. comm. fr. 22 Sodano) ἐν σελήνῃ
τὴν Ἀθηνᾶν ὑποθέμενος ψυχὰς ἔκειθεν κατέναι φησὶ τό τε θυμοειδὲς ἄμα
καὶ τὸ πρᾶον ἔχούσας, καὶ διὰ τοῦτο φιλοσόφους καὶ φιλοπολέμους οὔσας,
τῶν ἐν Ἐλευσίνι μυσταγωγούς, ἐπείπερ καὶ ἀπὸ Μουσαίου τοῦ Σεληνιακοῦ
15 τὸ γένος τοῖς ἐν Ἐλευσίνι τῶν μυστηρίων ἡγουμένοις || (VI) PROCL. in Plat.
Tim. III 284, 1 Diehl οὕτω δὴ καὶ (sc. dicendum) Σεληνιακὴν ψυχὴν εἰς ἀν-
δρὸς κατέναι φύσιν, καθὰ τὴν Μουσαίου φασί || (VII) AUGUST. De civ. Dei
18, 14, *plura invenies in Orph. fr. 885 I* per idem temporibus intervallum (*i. e.*
Hebraeorum iudicum) extiterunt poetae, qui etiam theologi dicerentur, quoniam
20 de diis carmina faciebant ... Orpheus, Musaeus, Linus (*fr. 13 I*) || (VIII) AUGUST.
De civ. Dei 18, 37 soli igitur illi theologi poetae, Orpheus (*fr. 885 II*), Linus
(*fr. 13 II*), Musaeus et si quis alias apud Graecos fuit, his prophetis Hebraeis,
quorum scripta in auctoritate habemus, annis reperiuntur priores.

14 T

PHILODEM. De piet. (P. Hercul. 243 VI 6, p. 13 Gomperz, vid. et. Philipp-
son, Hermes 55, 1920, 248s; Henrichs, Cron. Erc. 5, 1975, 12; West, Zeit-
schr. Pap. Epigr. 50, 1983, 46; Henrichs, Zeitschr. Pap. Epigr. 57, 1984, 53ss;
eund., ibid. 58, 1985, 1ss; Schober, Cron. Erc. 18, 1988 [1923], 103), pergit fr.
5 10 III Μουσᾶ[ο]ς ὕδ' αὐτὸς [α]ντὸν Πα[λ]ῆν' δίας τῆς Διὸς [κα]ὶ Σελήνης
κάν[τι] φήμου, σεληνο[πε]τῆ δ' Ἰων (Io Chius ad. fr. 11 Gent.- Pr. = fr. 95 Leu-
rini) αὐτὸν [λέγ]ει.

fuisse constat **M** || **10** quod crater// ('cratera fuit, cf. Lobeck Aglaoph. p. 375 sq.
Thilo Hagen) appellavit **M** || **11** γὰρ om. **C** || **20** dis **R**

14 vid. Henrichs, Zeitschr. Pap. Epigr. 58, 1985, 1ss, ubi plura invenies; West,
Zeitschr. Pap. Epigr. 50, 1983, 46 || **5** Μουσᾶ[ο]ς – **6** κάν[τι] φήμου suppl. Hen-
richs || **5** Μουσᾶ[ο]ς ὕδ'] ‘malim ὁ δὲ M. {οδ} vel M. {ο} δ’’ Henrichs 1984 |
Πα[λ]ῆν' δίας i.e. Πανδίας ex πανδίας corr. | Pandia Iovis Lunaeque filia sec. Hom.
Hymn. 32, 14-16, Hygin. fab. praef. 28, Schol. Eur. Rhes. 916 (= Apollodorus. FGrHist
244 F 162), cf. Wil., Glaube I 253; Henrichs ll. laudd. : at Pandia eadem atque Luna
est sec. Schol. Demosth. Or. 21, 39b (161 Dilts) Πάντια καὶ Πανδῖα ἡ Σελήνη, ὅτι
πάντοτε ἔστι καὶ λάμπει ἐν τε νυκτὶ καὶ ημέραι. Διόνυσον δέ λέγει τὸν Ἡλιον
ἢ τοὺς Ἀπόλλωνα, 39c ὅτι Πανδῖα ἡ Σελήνη ἵσως διὰ τὸ πάντοτε διεῖναι, cf.
et. Orph. fr. 773, 8 πανδῖα Σεληναῖη | σεληνο[πε]τῆ Burkert ap. Henrichs, Zeitschr.
Pap. Epigr. 57, 1984, 54, West l. laud. : σεληνο[γε]λῆ Luppe, quod minime cum ve-
stigiis quadrat (sec. Obbink per litt.) || **7** [λέγ]ει suppl. Henrichs

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

Antiopae amator (fr. 15)

15 T (A 2 D.-K., 5 [B 6] C.)

HERMESIAN. Leont. fr. 7, 15-20 Powell, pergit Orph. fr. 985
οὐ μὴν οὐδὲ νίστος Μήνης ἀγέραστον ἔθηκε 15

Μουσαῖος Χαρίτων ἥρανος Ἀντιόπην,
ἢ τε πολυμνήστηισιν Ἐλευσῖνος παρὰ πέζαν
εὐασμὸν κρυφίων ἐξεφόρει λογίων,
‘Ράριον ὄργιων’ ἀνέμωι διαποιπνώουσα.
Δημήτραι γνωστὴ δ’ ἔστι καὶ εἰν ’Αίδηι. 20

uxor (fr. 16)

16 T (A 3 D.-K., 5 [B 7] C.)

Ps.-ARISTOT. Mirab. 131 p. 843b 1 (292 Giannini) φασὶν οἰκοδομούντων
’Αθηναίων τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς ἐν Ἐλευσῖνι περιεχομένην στήλην
πέτραις εύρεθῆναι χαλκῆν, ἐφ’ ᾧ ἐπεγέγραπτο ‘Δημόπης τόδε σῆμα’, ἦν
οἱ μὲν λέγουσι Μουσαίου εἴναι γυναῖκα, τινὲς δὲ Τριπτολέμου μητέρα γε-
νέσθαι. 5

15 cf. Giangrande, Boll. Ist. Fil. Gr. Padova 4, 1977-1978, 188ss; Kobiliri, A stylistic commentary on Hermesianax, Amsterdam 1998, 61ss || 15 ἀγέραστον] ‘carmine non celebratam’, cf. Bach, Hermesianactis ... reliquiae, Halle 1829, 123 || 16 ἥρανος Musurus (de quo cf. Kobiliri 64) : ηραν’ ὁς Α || 17 πολὺν μύστηισιν Blomfield : text. trad. def. Giangrande 189s, qui cft. πολυμνήστην· ἀγαθήν, σώφρονα Hesych., cf. et. Kobiliri 66 || 19 ὄργειῶνα νόμων (iam ὄργειῶν νόμων Hermann) Blomfield | διαποιπνώουσα Giangrande 190, prob. Kobiliri : διαποιπνώουσα Α : διαπομπεύουσα Powell : διαποιπνώουσα Musurus : πομπεύουσα Harberton | post διαποιπνώουσα dist. Kobiliri : post Δημήτραι (v. 20) Powell || 20 Δημήτραι Hermann : Δημητρα Α

16 3 de Deiope cf. Escher, RE IV 2 (1901) 2400; Graf, Eleusis 18; 163; vid. et. Gómez Espelosín ad loc. || 3 post σῆμα add. Δήμητρος CL || 4 γυναῖκα] γλαῦκα EF Ald. (1495) || icon. Musaeus, Deiope et Eumolpos repraesentantur in pelice Attica Novi Eboraci servata (‘Meidiae pictoris’, ARV² 1313, 7, MMA 37.11.23, ca. 410 a. C. n.; et. sunt Musae quattuor, Harmonia, Venus et Persuasio), cf. Graf, Eleusis 18; Henrichs, Zeitschr. Pap. Epigr. 58, 1985, 2 adn. 6; Werdauer, Eumolpos, LIMC IV 1 (1988) 56; Kaufmann-Samaras, Musaios, LIMC VI 1 (1992) 687 (n. 13)

I. MVSAEVS

Eumolpi pater (frr. 17-18)

cf. Suda s. v. Μουσάῖος (fr. 1) Ἐλευσίνιος ... ἔγραψε Ὑποθήκας Εύμολπω
τῷ νῦν || vid. et. **icon.** in app. crit. ad fr. 16 || Musaeus Eumolpi filius, cf. fr. 11 ||
vid. et. Schol. Soph. Oed. Col. 1053 (fr. 40) ubi tres Eumolpi nominantur || Eu-
molpum poetam laud. Philodem. (fr. 75), cf. et. Clem. Alex. Protr. 2, 20, 2 (Orph.
fr. 391 II) ὥικουν δὲ τημικάδε τὴν Ἐλευσίνα οἱ γηγενεῖς· ὀνόματα αὐτοῖς ...
Εύμολπος ... ποιμὴν δὲ ὁ Εύμολπος

17 T (A 8 D.-K., 5 [B 8] C.)

MARMOR PARIUM saec. III a. C. n. (IG XII 5, 444, ed. Hiller de Gaertringen, cf.
FGrHist 239 A) 15 [ἀφ' οὐ] Εύμολπος ὁ Μουσαίου. plura invenies in fr. 37 I.

18 T

(I) SCHOL. Aeschin. in Ctesiph. 3, 18, 55a (82 Dind., deest ap. 108 Dilts)
Εύμολπίδας] Εύμολπου ἀπογόνους. ἐγένετο δὲ Εύμολπος Μουσαίου νύὸς ἦ
μαθητής, τοῦ τὰ μυστήρια εὑρηκότος || (II) Et. Gen. B, Et. M. 393, 29, Phot.
Lex. s. v. Εύμολπίδαι (II 214 Theodoridis), Suda s. v. Εύμολπίδαι (II 458, 20
5 Adler). γένος ἀπὸ τοῦ Θραικός, ὃς καὶ τὴν μύησιν εὗρεν· ἦ ἀπὸ τοῦ Μου-
σαίου νύον, ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ δευτέρου πέμπτος || (III) SUDA s. v. Εύμολπος
(II 458, 26 Adler). Ἐλευσίνιος ἦτοι Ἀθηνᾶς, νύὸς Μουσαίου τοῦ ποιητοῦ,
ώς δέ τινες μαθητῆς Ὀρφέως (fr. 1098), ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ομήρου.

17 cf. fr. 37 || 2 suppl. Die.

18 cf. Phot. Lex. Εύμολπίδαι (2251): πατρὶα (Schleusner : πατρία **gz**) Ἀθήνη-
σιν ἀπὸ Εύμολπου· ἐγένοιτο δὲ τρεῖς· ὁ μὲν ἐκ Θράκης ἐπιστρατεύσας, ὃν οὐ
προσποιοῦνται οἱ Εύμολπίδαι· ὁ δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀστυκόμης (*Aστυνόμης
coni.* Schleusner)· ὁ δὲ Μουσαίου καὶ Δηϊόπης (Porson : Δηϊόπης **gz**), cf. et. Schol.
Oed. Col. 1053 (48, 1 de Marco) et fr. 40 || 5 ἀπὸ Εύμολπου τοῦ Θραικὸς Et. Gen. B
(= Et. M.) || 6 νύον om. Et. M. | πέμπτος] ἔτους Sud. V

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

Heleneae pater (fr. 19)

19 T

PTOL. ΉΕΡΗ. ap. Phot. Bibl. 190, 149b 20 (III 60 Henry) καὶ ἡ τρεῖς ἐρίφους ἐσθίουσα καθ' ἡμέραν Ἐλένη ἐκαλεῖτο, καὶ ἡ Δικαιάρχου τοῦ Τελεσίνου ἀδελφή, καὶ ἔτεραι ὀκτωκαΐδεκα, ὧν καὶ ἡ πρὸ Ὁμήρου Ἐλένη ἡ τὸν Ἰλιακὸν συγγραψαμένη πόλεμον, Μουσαίου τοῦ Ἀθηναίου θυγάτηρ γενομένη· παρ' ᾧς καὶ Ὁμηρον λέγεται λαβεῖν τὴν ὑπόθεσιν· ἦν καὶ κτήσασθαι τὸ δίγλωσσον ἀρνίον.

Musaeus et Orpheus (frr. 20-23)

varie auctores Musaeum cum Orpheo sociant; alii eum Orphei patrem esse dicunt, alii filium, alii amatorem, alii discipulum, cf. Servium in Aen. 6, 667 (fr. 13 IV) *theologus fuit iste* (sc. Musaeus : om. MC) post *Orpheum et sunt variae de hoc opiniones: nam eum (cum R) alii Lunae filium, alii Orphei volunt, cuius eum constat fuisse discipulum; nam ad ipsum primum carmen scripsit, quod appellatur Crater* (Orph. fr. 410); cf. et. Rzach, Musaios, RE XVI 1 (1933) 761s; Graf, Eleusis 11ss; Martínez Nieto, La aurora del pensamiento griego, Madrid 2000, 142s

Musaeus Orphei pater: Plat. Resp. 363c ut vid. (fr. 76 I) | filius: Philodem. (fr. 10 III), Diod. (fr. 39), Cassiodor. (fr. 10 V), Theosoph. Tubing. 61 (43 Erbse² = Orph. fr. 138), vid. et. infra de Orpheo Musaeo carmina dedicante | discipulus: Tatian. (frr. 4 I et V), Clem. Alex. (frr. 4 I et 21 I), Suda (fr. 21 II), Tzetz. (fr. 21 III); Georg. Syncell. (fr. 11 IV) | eorum carminum scriptor et corrector: Pap. Berol. (fr. 57) | amator: Hermias (fr. 22)

Orpheus Musaeo carmina dedicat: Rhapsodias (Theosoph. Tubing. = Orph. fr. 138), "Testamentum" (Orph. frr. 377, 3; 378, 4), Hymnos (Hymn. εἰς Μουσ. 1, cf. Ricciardelli, comm. ad loc. et Introd. XIV), Argon. (cf. 308; 858, al. et 7 νῦν γάρ σοι, λυροεργέ, φίλον μέλος ἀείδοντι κτλ.), Ἐφημερίδας (Orph. fr. 759, 1), Περὶ σεισμῶν (Orph. fr. 778, 1 τέκος), Crater (vid. supra); fort. Δωδεκαετηρίδας (cf. fr. 731, 2 κέκλυθι fortasse Musaeus, cf. Heeg, Die angeblichen Orphischen "Εργα καὶ Ἡμέραι, München 1907, 20 adn. 1); cf. et. Schol. German. Arat. BP 269 (212, 10 Martin = fr. 26 I) μετέλαβε δέ αὐτὴν (sc. λύρην) ὁ Ἀπόλλων καὶ Ὁρφεῖ παρέδωκεν ... καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὴν λύραν αἱ Μοῦσαι ἔδωκαν Μουσαίοι et alia schol. sub fr. 26 II-III

19 2 Τελεστίνου **M** || 5 τὴν et ἦν om. **M** || 'on cherchera en vain à travers les notices des mythologies ... des sources à toutes ces fantaisies' Henry ad loc. : at 'Ελήνης lectio codicum pro Σελήνης Musaei matris ap. Suda s. v. Μουσᾶς (fr. 1)

I. MVSAEVS

Orphea Musaeumque una laudant Aristoph. (fr. 63, Orph. fr. 547), Hippias (fr. 51), [Eur.] Rhes. (fr. 33), Plat. (frr. 20; 46 I [cf. Procl. in fr. 37 II]; 64; 76 III), Herodot. (fr. 55), Marmor Parium (fr. 37 I), Diod. (ex Hecat. Abder. ut vid., fr. 27), Philodem. (fr. 52 I), Strab. (frr. 24 I [cf. Eust. fr. 24 II] et 31), Cels. (fr. 32), Plin. (fr. 92 II), Lucian. (fr. 36), Philostr. (fr. 65), Aristid. (fr. 38 et 61), Paus. (fr. 25), Tatian. (fr. 4 III), Aelian. (fr. 3 I [et Eust., fr. 3 II]), Sext. Empir. (fr. 5 I), Clem. Alex. (frr. 4 II; 53), Origen. (fr. 42), Hippol. (fr. 43), Euseb. (fr. 4 III; 49 I-III), Marius Plot. Sacerd. (fr. 29 II), Chalcid. (fr. 80), Gregor. Naz (fr. 23), August. (fr. 13 VII-VIII), Hieronym. (fr. 4 X), Simplic. (fr. 78 II), Hermias (fr. 79), Georg. Monach. (fr. 4 VII), Anon. Prolegomena philosophiae Platonicae (fr. 54), Schol. Dionys. Thrac. (fr. 5 III; 28), [Theodos. gramm.] (fr. 5 IV)

20 T (5 [A 14] C.)

PLAT. Ion 536b ἐκ δὲ τούτων τῶν πρώτων δακτυλίων, τῶν ποιητῶν, ἄλλοι ἐξ ἄλλου αὖ ἡρτημένοι εἰσὶ καὶ ἐνθουσιάζουσιν, οἱ μὲν ἐξ Ὀρφέως (fr. 1140), οἱ δὲ ἐκ Μουσαίου· οἱ δὲ πολλοὶ ἐξ Ὁμήρου κατέχονται τε καὶ ἔχονται.

21 T (A 1 D.-K.)

(I) CLEM. ALEX. Strom. 1, 21, 131, 2, quae praecedunt vid. in Orph. fr. 1110 II Ὀρφεὺς δέ, ὁ συμπλεύσας Ἡρακλεῖ, Μουσαίου διδάσκαλος II (II) SUDA s. v. Μουσαῖος (III 414, 24 Adler), plura invenies in fr. 1 μαθητὴς Ὀρφέως II (III) TZETZ. Ex. II. p. 17, 10 Hermann, pergit Lin. fr. 63a II ὥν ὁ μὲν Ὀρφεὺς Μουσαίου διδάσκαλος γίνεται.

22 T (5 [B 30] C.)

HERMIAS in Plat. Phaedr. 88, 28 Couvr., plura invenies in Orph. fr. 560 ἐρωτικώτατός τέ ἐστιν ὡς αὐτός (sc. Ὀρφεύς) λέγων φαίνεται πρὸς τὸν Μουσαῖον καὶ προτείνων αὐτῷ τὰ θεῖα ἀγαθὰ καὶ τελειῶν αὐτόν.

20 cf. Linforth 106s; Gil, Los antiguos y la “inspiración” poética, Madrid 1967, 42s; Bernabé in: Sfameni (ed.), Destino e salvezza, Cosenza 1998, 43s; 49; 53 || **2** αὖ ἡρτημένοι] ἀνηρτημένοι **W**

21 **2** δέ Wil. : τε **L** | ό del. Schwartz | Μουσαίου διδάσκαλος Lob. 353 : Μουσαίου μαθητής **L** : <οὖ> Μουσαῖος μαθητής Potter : Μουσαίου καθηγητής Jackson

22 cf. Linforth 257

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

23 T

GREGOR. NAZ. Carm. Patr. Gr. 37, 1570 Migne
δαίμονες, ἐμπνείοντες ἀθεσμοτάτοισιν ἀοιδαῖς.
Ὀρφεὺς θῆρας ἄγοι, Πέρση δ' Ἀσκραῖος ἀείδοι
Ἡσύοδος, Τροίην δὲ καὶ ἄλγεα κλεινὸς Ὁμηρος.
Μουσαῖός τε Λίνος (fr. 43 V) τε θεῶν ἀπό μέτρα φέροιεν,
οἵ ῥα παλαιοτάτησιν ἐπικλέεις εἰσὶν ἀοιδαῖς. 5

Musaeus et Linus

de Musaeo Lini discipulo vid. Lascaris (fr. 4 XI) et Lin. fr. 92 || Musaeum Linumque una laudant (quia ambo iisdem temporibus vixerunt vel similia scripserunt vel in numero priscorum philosophorum poetarumve theologorumve habiti sunt) Cels. (fr. 32), Tatian. (fr. 4 III), Sext. Empir. (fr. 5 I), Clem. Alex. (fr. 4 II; 53), Origen. (fr. 42), Hippol. (fr. 43), Diog. Laert. (fr. 11 III, 45), Euseb. (fr. 4 III, IX; 49 II-III), Chalcid. (fr. 80), Gregor. Naz (fr. 23), Mallius Theodor. (fr. 29 I), August. (fr. 13 VII-VIII), Hieronym. (fr. 4 X), Theodoret. (fr. 4 VI), Georg. Monach. (fr. 4 VII), Schol. Dionys. Thrac. (fr. 5 III), [Theodos. gramm.] (fr. 5 IV)

musicus (fr. 24-26)

‘les premières sources écrites mentionnant M[usée] coïncident avec les représentations iconographiques du Ve s. La création de ce personnage issu des Muses correspond à des événements contemporains liés à la profusion et au succès de la musique à Athènes’ Kaufmann-Samaras, Musaios, LIMC VI 1 (1992) 687

24 T

(I) STRAB. 10, 3, 17 οἵ τ' ἐπιμεληθέντες τῆς ἀρχαίας μουσικῆς Θρᾷικες λέγονται, Ὀρφεὺς (fr. 1024 I) τε καὶ Μουσαῖος καὶ Θάμυρις· καὶ τῷ Εύμολῷ πωὶ δὲ τοῦνομα ἐνθένδε, καὶ οἱ τῷ Διονύσῳ τὴν Ἀσίαν ὅλην καθιερώσαντες μέχρι τῆς Ἰνδικῆς ἐκεῖθεν καὶ τὴν πολλὴν μουσικὴν μεταφέρουσι || (II) EUST. in Il. p. 299, 5 (cf. fr. 7 II) καὶ ὅτι Θρᾷικες ἡσαν οἱ ἐπιμεληθέντες τῆς 5 ἀρχαίας μουσικῆς Ὀρφεὺς Μουσαῖος καὶ Θάμυρις.

24 cf. comm. ad fr. 7

I. MVSAEVS

25 T (5 [B 20] C.)

PAUS. 10, 7, 2 Χρυσοθέμιδος δὲ ὑστερον Φιλάμμωνά τε ὡιδῆι μυημονεύουσι νικῆσαι καὶ ἐπ’ ἔκείνωι Θάμυριν τὸν Φιλάμμωνος. Ὁρφέα δὲ (fr. 552) σεμνολογίαι τῇ ἐπὶ τελετᾶς καὶ ὑπὸ φρονήματος τοῦ ἄλλου καὶ Μουσαῖον τῇ ἐς πάντα μιμήσει τοῦ Ὁρφέως οὐκ ἐθελῆσαι φασιν αὐτοὺς ἐπὶ ἀγῶνι μουσικῆς 5 (sc. Pythiis) ἔξετάζεσθαι.

26 T

(I) SCHOL. BP Arat. 269 (212, 10 Martin), cf. Orph. fr. 975 VI et 1074 II αὕτη δέ κατεσκευάσθη μὲν ὑφ' Ἐρμοῦ πρῶτον ἐκ τῆς χελώνης ἐπτάχορδος, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἀτλαντίδων, μετέλαβε δὲ αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων καὶ Ὁρφεῖ παρέδωκεν, ὃς ἐννεάχορδον ἐποίησεν ἀπὸ τοῦ τῶν Μουσῶν ἀριθμοῦ, καὶ 5 μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὴν λύραν αἱ Μοῦσαι ἔδωκαν Μουσαίωι ἀξιώσαντι τὸν Δία ὅπως αὐτοῦ μημόσυνον εἴη ἐν τοῖς ἀστροῖς || (II) SCHOL. German. Arat. BP (84, 13 Breysig = 140 Rob.) eiusque (sc. *Orphei*, cf. fr. 1072 I; 1074 III) lyram Musaeo dederunt Iovemque rogavere, ut eius memoriam astris inferret || (III) SCHOL. German. Arat. SV (152, 3 Breysig) eiusque (sc. *Orphei*, cf. fr. 1072 10 II; 1074 IV) lyram Musaeo dederunt Iovemque rogaverunt, ut eius memoriam astris inferret.

25 Linforth 247: ‘Musaeus, as often, is only a double of Orpheus’ | Colli I 429: ‘questo rifiuto di Orfeo e di Museo a cimentarsi nella gara musicale di Delfi, secondo Pausania, dipendeva dal loro impegno nella sfera misterica, che impediva loro di partecipare a un agone profano’

26 1–2 αὕτη δέ (om. **S**) κατεσκευάσθη] ταύτην δὲ κατασκευασθεῖσαν **A** || **2** μὲν ομ. **DΔ** | πρῶτον ὑφ' Ἐρμοῦ **DΔ** | πρῶτον ομ. **S** || **2–3** ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ] κατὰ τὸν ἀριθμὸν **DΔS** || **3** Ἀτλαντίδων] πλανήτων **KUA** : ἐπτὰ πλανήτων **V** | μετέλαβεν **A** : κατέλαβε **D** : ἔλαβε **KVUS** | δὲ ομ. **A** | ὁ αὐτὴν **M** : ταύτην **S** : ομ. **A** | ὁ ομ. **DΔ** || **4** παραδέδωκεν **DΔ** : δέδωκεν **VU** | ὥστε δὲ **DΔ** | ἐννάχορδον **M** | ἐποίησε κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν Μουσῶν **S** || **5** αὐτὴν **VU** | τὴν λύρ. αἱ Μοῦσ. ἔδ.] αἱ Μοῦσ. τὴν λύρ. ἔδ. **S** : αἱ Μοῦσ. ομ. **DΔKVUA** | ἔδωκεν **DΔ** : ἔδωκε **KA** : δέδωκε **VU** | οὖν ἀξιώσαντος λόγος **K** : οὐν ἀξιώσαντος **A** (addito ὁ Ζεὺς αὐτὴν κατηστέρισεν) : fort. ἀξιώσασαι Rob. vel καὶ ἡξιώσαν Martin, coll. Catast. 24 τὸν Δία ἡξιώσαν καταστερίζειν κτλ. || **6** post Δία add. ταύτην καταστερίσαι **K** | αὐτοῦ] ‘i.e. τοῦ Ὁρφέως’ Martin | μιεία **DΔ** : μημόσυν[**K** | εἴη] ἢ **KVUS** | καὶ ἐν **S** || **8** rogaverunt **P** || **9–10** eius liram **V** | Musaeo Breysig : Museo **SV** || **11** inferrent **V**

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

deus, sicut Orpheus (fr. 26a)

26a T

TERTULLIAN. de anima 2 p. 301, 7 Reifferscheid-Wissowa plerosque auctores etiam deos existimavit antiquitas, nedum divos ... ut Orpheum (*fr. 1087 II*), ut Musaeum, ut Pherecydem (*fr. 47 Schibili*) Pythagorae magistrum.

iter in Aegyptum (fr. 27)

27 T

DIOD. 1, 96, 2, cf. EUSEB. Praep. Ev. 10, 8, 2 (ex Hecat. Abder. ut vid., cf. FGrHist 264 F 25) οἱ γὰρ ἵερεῖς τῶν Αἴγυπτίων ἴστοροῦσιν ἐκ τῶν ἀναγραφῶν τῶν ἐν ταῖς ἱερᾶς βίβλοις παραβαλεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ παλαιὸν Ὀρφέα (*fr. 55*) τε καὶ Μουσαῖον καὶ Μελάμποδα καὶ Δαίδαλον.

litterarum, metri dactylici hexametri, numerorum
inventor (frr. 28-30)

de metro dactylico invento vid. et. fr. 103 et comm. ad loc.

28 T (A 10 D.-K.)

SCHOL. Dionys. Thrac. Art. gramm. p. 183, 10 Hilg. (= Bekk. Anecd. II 783, 11) ἔνιοι δὲ Μουσαῖον εὑρετὴν (sc. τῶν στοιχείων) λέγουσι τὸν Μητίονος καὶ Στερόπης κατ' Ὀρφέα γενόμενον.

27 2-3 ἀναγραφῶν τῶν] ἀναγραφώντων **V** || **3** βύβλοις **D^a** | αὐτοὺς **C** p.c. **V** | τὸ παλαιὸν] *primum* Poggio Bracciolini : om. **CVL** Euseb. || cf. West, Orphic Poems 53s; Bernabé in: Alganza Roldán et al. (edd.), ΕΠΙΕΙΚΕΙΑ. Studia Graeca in memoriam Jesús Lens Tuerro, Granada 2000, 44

28 cf. p. 190, 23ss Hilg. = Bekk. Anecd. II 786, 6 | Orpheus litterarum inventor sec. Diod. 3, 67, 4 (= Dionys. Scyt. FGrHist 32 F 8, 1a 32 = fr. 8 p. 135 Rusten = Orph. fr. 1026) et Alcidam. Ulix. 24 (p. 32 Avezzù = p. 30 Muir = Orph. fr. 1027) || **2** Μητίωνος **Cb**

I. MVSAEVS

29 T

(I) MALLIUS THEODOR. De metris 4, 1 (VI 589, 20 Keil = Suppl. Hell. 666 D Lloyd-Jones–Parsons) metrum dactylicum hexametrum inventum primitus ab Orpheo (*fr. 1029 I*) Critias (88 B 3 D.-K. = *fr. 3 Battegazzore-Untersteiner*) adserit, Democritus (68 B 16 D.-K.) a Musaeo, Persinus a Lino (*fr. 56 I*) || (II) MARIUS 5 PLOT. Sacerd. Ars gramm. 3, 2 (VI 502, 15 Keil) heroicum metrum et Delphicum et theologicum nuncupatur, heroicum ab Homero, qui hoc metro heroum facta composuit, Delphicum ab Apolline Delphico, qui primus hoc usus est metro, theologicum ab Orpheo (*fr. 1029 II*) et Musaeo, qui, deorum sacerdotes cum essent, hymnos hoc metro cecinerunt.

30 T

ALCIDAM. Ulix. 25 (p. 32 Avezzù = p. 30 Muir), plura invenies in *fr. 103 ἀριθ-*
μούς γε μὴν (sc. ἐξήνεγκε) Μουσαῖος ὁ τῶν Εὔμολπιδῶν, Ἀθηναῖος.

μάντις (fr. 31)

cf. Soph. fr. 1116 Radt (Mus. fr. 62) χρησμολόγον αὐτόν (sc. Μουσαῖον)
φῆσι

31 T

STRAB. 16, 2, 39 οἱ μάντεις ἐτιμῶντο ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς
τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ
ζῶντες καὶ ἀποθανόντες ... τοιοῦτος δὲ ... καὶ <ό> Ὁρφεὺς (*fr. 1014 II*) καὶ
ὁ Μουσαῖος κτλ.

sapiens (fr. 32)

cf. Plat. Prot. 316 d (fr. 64)

29 cf. comm. ad Orph. fr. 1029; vid. et. Battegazzore-Untersteiner ad Crit. fr. 3 ||
3 Orfeo **A** : Opheo **P** || **4** Museo **PA** | Persius **cod. Sangerm.** et *Iulianus* p. 49 ||
5 metrum quod et **ACp** || **6** theoloicum **B** (*it. 9*) | ex Homero **ABC** || **9** ymnos **ABC**
30 cf. Avezzù comm. ad loc. p. 82; Muir ad loc. p. 83 et comm. ad fr. 103
31 e Posidon. sec. Jac., FGrHist 87 F 70 = fr. 133 Theiler (deest ap. Edelstein-Kidd) || **3** <ό> add. Kramer

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

32 T

CELS. ap. Origen. c. Cels. 1, 16 (= Cels. p. 45 Bader) Λίνον δὲ (fr. 49) καὶ Μουσαῖον καὶ Ὀρφέα (frr. 93 II; 1018 VII) καὶ τὸν Φερεκύδην καὶ τὸν Πέρσην Ζωροάστρην καὶ Πυθαγόραν φήσας περὶ τῶν διειληφέναι, καὶ ἐς βίβλους κατατεθένσθαι τὰ ἑαυτῶν δόγματα καὶ πεφυλάχθαι αὐτὰ μέχρι δεῦρο.

Eleusis et mysteria (frr. 33-40)

de Musaeo Eleusinio vid. test. de patria (fr. 6-9); cf. et [Aristot.] Mirab. 131, p. 843b 1 (292 Giannini = Mus. fr. 16) φασὶν οἰκοδομούντων Ἀθηναίων τὸ τῆς Δῆμητρος ἱερὸν τῆς ἐν Ἐλευσῖνι | de Musaeo mystagogο vid. Procl. in Plat. Tim. I 165, 18 Diehl (e Porphyr., cf. in Plat. Tim. comm. fr. 22 Sodano = Mus. fr. 13 V) τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυσταγωγούς, ἐπείπερ καὶ ἀπὸ Μουσαίου τοῦ Σεληνιακοῦ τὸ γένος τοῖς ἐν Ἐλευσῖνι τῶν μυστηρίων ἡγουμένοις, Marmor Parium (FGrHist. 239 A 15 = Mus. fr. 37 I) [ἀφ' οὐ] Εὔμολπος ὁ Μουσαῖον τοῦ ὑπ' Ὀρφέως τετελεσμένου τὰ μυστήρια ἀνέφηνεν ἐν Ἐλευσῖνι κτλ, Schol. Aeschin. in Ctesiph. 3, 18, 55a (fr. 18 I) Μουσαίου ... τοῦ τὰ μυστήρια εὑρηκότος, Hermias in Plat. Phaedr. 88, 28 Couvr. (fr. 22) ἐρωτικώτατός τέ ἐστιν ὡς αὐτὸς λέγων φαίνεται πρὸς τὸν Μουσαῖον καὶ προτείνων αὐτῷ τὰ θεῖα ἀγαθὰ καὶ τελειῶν αὐτὸν | de Musaeo poeta τελετῶν auctore cf. Plat. Prot. 316d (fr. 64) ἔγώ δὲ ... φημὶ ... τοὺς ... μεταχειριζομένους αὐτὴν (sc. σοφιστικὴν τέχνην) τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν ... πρόσχημα ποιεῖσθαι καὶ προκαλύπτεσθαι, τοὺς μὲν ποίησιν, ... τοὺς δὲ αὖ τελετάς τε καὶ χρησμωιδίας, τοὺς ἀμφὶ τε Ὀρφέα (fr. 549 I) καὶ Μουσαῖον, Resp. 364e (fr. 76 III) βίβλων δὲ ὅμαδον παρέχονται Μουσαίου καὶ Ὀρφέως (fr. 573), ... καθ' ἄς θυηπολούσιν, πείθοντες ... πόλεις, ὡς ἄρα λύσεις τε καὶ καθαρμὸν ἀδικημάτων διὰ θυσιῶν καὶ παιδιάς ἥδονῶν εἰσι, ... ἄς δὴ τελετάς καλούσιν | vid. et. Hermesian. Leont. fr. 7, 16ss (Mus. fr. 15), Paus. 4, 1, 5 (fr. 59 I), 10, 7, 2 (fr. 25), Euseb. Praep. ev. 10, 4, 4 (fr. 49 II), Hippol. Ref. 5, 20, 4 (fr. 43)

33 T (5 [B 2] C.)

[Eur.] Rhes. 943-947
μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανᾶς

32 vid. fr. 42 et adn. ad Orph. fr. 93

33 vid. Orph. frr. 511 et 548 | cf. et. Jouan ad loc. p. 77s || 943 μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανᾶς] ‘by synecdoche, for the mysteries themselves’ Linforth 63 | μυστήρια eadem atque ‘sacra lustralia in universum’ sec. Lob. 239 : mysteria minora

ἔδειξεν Ὁρφεύς (fr. 511), αὐταινέψιος νεκροῦ
τοῦδ' ὅν κατακτείνεις σύ· Μουσαῖόν τε σὸν
σεμινὸν πολίτην κάπι πλεῖστον ἄνδρ' ἔνα
έλθόντα Φοῖβος σύγγονοί τ' ἡσκήσαμεν.

34 T (A 6 D.-K., 5 [A 9] C.)

SCHOL. Aristoph. Ran. 1033 (304a, 19 Dübner), TZETZ. in Aristoph. Ran. 1033a (IV 3, 1003a, 3 Koster) pergit fr. 11 οὗτος (sc. Μουσαῖος) δὲ παραλύσεις καὶ τελετὰς καὶ καθαρμοὺς συνέθηκεν. sequitur fr. 58.

35 T (A 5a D.-K., 5 [A 16] C.)

(I) PLAT. Resp. 363c, plura invenies in fr. 76 I Μουσαῖος δὲ τούτων (sc. Hesiōdi et Homeri) νεανικώτερα τάγαθὰ καὶ ὁ νὺὸς αὐτοῦ (cf. Orph. frr. 431; 434 I) παρὰ θεῶν διδόσασιν τοῖς δικαίοις || (II) PLAT. Resp 364e βίβλων δὲ ὄμαδον παρέχονται Μουσαίου καὶ Ὁρφέως (Orph. 573 I), Σελήνης τε καὶ Μουσῶν 5 ἐκγόνων, ὡς φασι, καθ' ἄς θυηπολοῦσιν κτλ. plura invenies in fr. 76 III.

Agrarum, sec. Maass, Orpheus, 72ss : ‘an honored Athenian cult’ sec. Linforth 64 : ‘allein schon das Wort μυστήρια weist im Athen des vierten Jahrhunderts auf Eleusis’ Graf, Eleusis 29, cf. p. 30ss (cf. iam Gruppe, Orpheus, Roscher, Myth. Lex. III 1096; Boyancé, Le culte des muses chez les philosophes grecs, Paris 1936, 30; Moulinier 17; 106) : Orphica sec. Guthrie, Orpheus 242; rem denuo considerat Casadio, Il vino dell’anima, Roma 1999, 109; vid. et. Plichon, Kernos 14, 2001, 14 | φάνας apogr. LP || 944 νεκροῦ] sc. Rhesi || 945 τοῦδ' ὅν κατακτείνεις σύ Bothe : τοῦδ' οὖν κατακτείνασα (V) : τοῦδ' οὖνεκα κτείνασα LP

34 2 παραλύσεις vulg. : περιλύσεις cod. Sch. vet. : περὶ λύσεις **R** ‘quod retinens **Rt** et hunc secutus Schur. post συν. add. ποιήματα: sed genitiv. requiritur’ Koster : παρακλήσεις (= Ὑποθήκας) dub. Die., quod ‘mire congruit cum lectione Urbinatis, quae tamen teste **Cs** nihil aliud nisi conjectura scribae male legentis est’ Koster : ἀπολύσεις? Jac. : ἄρα λύσεις Siebelis : λύσεις Dind., prob. Colli, qui cft. Plat. Remp. 364e ἄρα λύσεις κτλ. || 3 συντέθεικεν Tzetz. **ΘAld.** || cf. Wil., Glaube II 58s

35 vid. comm. ad Orph. frr. 431; 434 I et 573 I || 3 βίβλων τε **F** | ὄρμαδὸν Lob., coll. Theophrast. Char. 6, 9, prob. Colli : textum traditum recte defendit Linforth || 4 Μουσαίου τε **F** || 5 ἐκγόνων Burnet | θυηπολοῦσιν] cf. Θυηπολικόν (Orph. frr. 692ss)

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

36 T

LUCIAN. de salt.15 ἐώ λέγειν, ὅτι τελετὴν οὐδεμίαν ἀρχαίαν ἔστιν εύρεῖν ἀνευ ὄρχήσεως, Ὁρφέως (fr. 599 I) δηλαδὴ καὶ Μουσαίου καὶ τῶν τότε ἀρίστων ὄρχηστῶν καταστησαμένων αὐτάς, ὡς τι κάλλιστον καὶ τοῦτο νομοθετησάντων, σὺν ρύθμῳ καὶ ὄρχήσει μυεῖσθαι. ὅτι δ' οὕτως ἔχει, τὰ μὲν ὅργια σιωπᾶν ἀξιον τῶν ἀμύητων ἔνεκα, ἔκεινο δέ πάντες ἀκούουσιν, ὅτι 5 τοὺς ἔξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἔξορχεῖσθαι λέγουσιν οἱ πολλοί.

37 T (A 8 D.-K., 5 [B 8] C.)

(I) MARMOR PARIUM saec. III a. C. n. (IG XII 5, 444, ed. Hiller de Gaertringen, cf. FGrHist 239 A) 15 [ἀφ' οὐ] Εὔμολπος ὁ Μουσαίου τοῦ ὑπ' Ὁρφέως (fr. 1096) τετελεσμένου τὰ μυστήρια ἀνέφηνεν ἐν Ἐλευσῖνι καὶ τὰς τοῦ [πατρὸς Μ]ουσαίου ποιήσ[ει]ς ἔξεθηκεν ἐτῇ ΧΗΔ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἐρεχθέως τοῦ Πανδίονος || (II) PROCL. in Plat. Remp. II 312, 16 Kroll (cf. 5 Orph. frr. 517 I et 1076 I) δηλοί δέ (sc. Plato) τὰ ἐν Ἀπολογίᾳ (41a, cf. fr. 46 I) ὥρθεντα παρὰ τοῦ Σωκράτους, ὡς ἄρα πολλοῦ ἂν τιμήσαι τὸ ἐν "Αἰδου συγγενέσθαι τοῖς Ὁρφεῦσιν, τοῖς Μουσαίοις, τοῖς Αἴασιν· ἥκουεν γάρ που καὶ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων ἔξυμιούντων τὸν τὰς ἀγιωτάτας ἐκφήναντα τελετάς.

10

38 T

ARISTID. Or. 22, 1 Keil ὁ πάλαι ποτὲ ἡδίων ἄιδειν Ἐλευσίς ἐμοί, τίς Ὁρφεὺς (fr. 516) ἢ Θάμυρις ἢ ποῖος Ἐλευσῖνος οἰκήτωρ Μουσαῖος ἀρκέσει τοσούτῳ πράγματι;

36 cf. Lada-Richards, Initiating Dionysus, Oxford 1999, 99s || **2** καὶ² del. Wieland || **5** ὅργια **ΓΕΦ** | σιωπᾶν cf. Orph. fr. 1

37 cf. comm. Jac. ad loc.; Nilsson, Gesch. gr. Rel. I 688, adn. 4; Graf, Eleusis 20; 163s; Colli ad loc. || **2** [ἀφ' οὐ — **3** τετελεσμένου suppl. Die. : ὁ Δηιόπτης τῆς Τριπτολέ]μου διub. Jac. || **4** [πατρὸς — ποιήσ[ει]ς suppl. Prideaux; cett. suppl. Palmerius || **6ss** cf. Linforth 194s || **7** τιμήσαι Kroll: τιμήσαι cod. || **9** τὰς ἀγιωτάτας — **10** τελετάς] vid. Orph. fr. 512 et comm. ad loc.

38 2 Ἐλευσῖνος Kaibel : Ἐλευσίνος **O** || **3** πράγματι] Eleusin a Costobocis deleta, cf. Behr ad loc.

I. MVSAEVS

39 T (A 9 D.-K., 5[B 15] C.)

DIOD. 4, 25, 1 (de Hercule), plura invenies in Orph. fr. 713 II παρῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ μετέσχε τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων, Μουσαίου τοῦ Ὁρφέως υἱοῦ τότε προεστηκότος τῆς τελετῆς.

40 T (A 3a D.-K., 5 [B 5] C.)

SCHOL. Soph. Oed. Col. 1053 (48, 13 De Marco) τινὲς δέ φασι καὶ τὸν Εὔμολπον εὑρεῖν τὴν μύησιν τὴν συντελουμένην κατ' ἐνιαυτὸν ἐν Ἐλευσῖνι Δῆμητρι καὶ Κόρῃ. "Αιδρῶν (FGrHist. 10 F 13 = fr. 13 Fowler) μὲν οὖν γράφει οὐ τὸν <πρῶτον> Εὔμολπον εὑρεῖν <τὴν> μύησιν, ἀλλ' ἀπὸ τούτου Εὔμολπον 5 πέμπτον γεγονότα· Εὔμολπου γὰρ γενέσθαι Κήρυκα, τοῦ δὲ Εὔμολπον, τοῦ δὲ Ἀντίφημον, τοῦ δὲ Μουσαίου τὸν ποιητήν, τοῦ δὲ Εὔμολπον τὸν καταδείξαντα τὴν μύησιν καὶ ἴεροφάντην γεγονότα.

volans (fr. 41)

41 T (A 5 D.-K., 5 [B 17] C.)

PAUS. 1, 22, 7 (de picturis in arce Athenarum) ἔτι δὲ τῶν γραφῶν παρέντι τὸν παῖδα τὸν τὰς ὑδρίας φέροντα καὶ τὸν παλαιστήν, ὃν Τιμαίνετος ἔγραψεν, ἔστι Μουσαῖος· ἐγὼ δὲ ἐπη μὲν ἐπελεξάμην ἐν οἷς ἔστι πέτεσθαι

39 ex Herodoro sec. Linforth 74 (cf. eund., Class. Stud. Presented to E. Capps, Princeton 1936, 217ss), an ex Matr. Theb.? cf. Schwartz, Diodoros, RE V 1 (1903) 676; vid. et. Graf, Eleusis 12 et adn. 36 | cf. Orph. frr. 514 et 713 II | vid. et. Bernabé in: Alganza Roldán et al. (edd.), ΕΠΙΕΙΚΕΙΑ. Studia Graeca in memoriam Jesús Lens Tuero, Granada 2000, 41

40 2 aliiquid fort. excidit : τὸν Εὔμολπον <τοῦτον> dub. Jac. I in μύησιν desinit **R** || 4 τὸν α' (<πρῶτον>) Εὗ. Siebelis : <τοῦτον> Εὕ. Müller : <τοῦτον> τὸν Εὕ. Die. : τὸν Εὔμολπον **L** | <τὴν> add. Triclinius || 4 Εὔμολπον — 5 Κήρυκα] 'offenbar hängen diese Namen mit gewissen liturgischen Funktionen beim Kulte der eleusinischen Gottheiten zusammen, Toepffer, Att. Geneal. 24 ff.' Rzach, Musaios, RE XVI 1 (1933) 758 || 7 <πρῶτον> post καὶ add. Meineke : 'possis etiam ante καταδείξαντα' Fowler || cf. fr. 18 in app. crit.

41 cf. Martínez Nieto, La aurora del pensamiento griego, Madrid 2000, 151; 171s; eand., Emerita 69, 2001, 142ss || 1 ἔτι δὲ Hermann : ἐπὶ δὲ (ἢ **Ma**) **β** || 3 πέτεσθαι] 'Abarismotiv' D.-K. | 'res per se clara: accepit Musaeus alas in iis terris unde Apollo etiam rediit alatus. finxit haud dubie poeta se ex terra transhipaea venisse, ubi habitant Hyperborei' Kern, Ind. Rostock 7, at 'le bref commentaire du Périégète ... ne suffit pas pour qu'on imagine sur ce tableau un M. ailé (Reinach, Rec. Millet 148

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

Μουσαῖον ὑπὸ Βορέου δῶρον, δοκεῖν δέ μοι πεποίηκεν αὐτὰ Ὄνομάκριτος
(cf. Orph. fr. 1119). sequitur fr. 59 II. 5

a Christianis contemptus (fr. 42)

42 T

ORIGEN. c. Cels. 1, 18 εἴποιμεν δ' ἂν προκαλούμενοι βίβλους βίβλοις παραβάλλεσθαι ὅτι φέρε, ὡς οὗτος, τὰ Λίνου (fr. 75 I) καὶ Μουσαίου καὶ Ὄρφέως (fr. 1022) ποιήματα καὶ Φερεκύδους τὴν γραφὴν καὶ συνεξέταζε τοῖς Μωύσέως νόμοις, ἴστορίας ἴστορίαις καὶ ἡθικοὺς λόγους νόμοις καὶ προστάγμασι παρατίθεις. plura invenies in Orph. fr. 1022. 5

Sethiani imitantur (fr. 43)

43 T

HIPPOL. Ref. 5, 20, 4 ἔστι δὲ αὐτοῖς (sc. Sethianis) ἡ πᾶσα διδασκαλία τοῦ λόγου ἀπὸ τῶν παλαιῶν θεολόγων, Μουσαίου καὶ Λίνου (fr. 76) καὶ τοῦ τὰς τελετὰς μάλιστα καὶ τὰ μυστήρια καταδείξαντος Ὄρφέως (fr. 532), cf. 5, 4 τίς ὁ κατὰ τοὺς Σηθιανοὺς λόγος, καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν καθ' Ἑλληνας σοφῶν κλεψιλογήσαντες Μουσαίου καὶ Λίνου καὶ Ὄρφέως τὸ δόγμα ἔαυτῶν συνεκάττυσαν.

mors et sepulcrum (fr. 44-45)

dissentient auctores de loco ubi Musaeus mortuus sit: Athenis (fr. 44) an Phaleri (fr. 45)

n. 1)¹ Kaufmann-Samaras, Musaios, LIMC VI 1 (1992) 687 || 4 ὑπὸ Βορέου]² Ὅπερ-
βορέων Kern | ὑπὸ del. van Herwerden

¹ 42 cf. fr. 32 || 3 Φερεκύδους τὴν γραφὴν] cf. Schibli p. 3s adn. 8

² 43 cf. Orph. fr. 532 et comm. ad loc. || 2 ἀπὸ ed. Gott. : ὑπὸ Π || 3 μάλιστα post
μυστήρια transp. Marc. || 4 καθ' Π || 5 κλεψιο- Π | Μουσέου Π

I. MVSAEVS

44 T (5 [B 18] C.)

PAUS. 1, 25, 8 ἔστι δὲ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ἀρχαίου τὸ Μουσεῖον ἀπαντικρὺ τῆς ἀκροπόλεως λόφος, ἐνθα Μουσαῖον ἄιδειν καὶ ἀποθανόντα γήραι ταφῆναι λέγουσιν.

45 T (A 4 D.-K., 5 [B 9] C.)

DIOG. LAERT. 1, 3 pergit fr. 78 I τοῦτον (sc. Μουσαῖον) τελευτῆσαι (sc. φασι) Φαληροῖ, καὶ αὐτῷ ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ ἐλεγεῖν (Lobo Argivus fr. 9 Garulli, Suppl. Hell. 504 Lloyd-Jones–Parsons = Anth. Pal. 7, 615) cf. fr. 11 III
Εὐμόλπου φίλον νίσιν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὐδας

- 5 Μουσαῖον φθίμενον σῶμ', ὑπὸ τῶιδε τάφῳ.
ἀπὸ δὲ τοῦ πατρὸς τοῦ Μουσαίου καὶ Εύμολπίδαι καλοῦνται παρ' Ἀθηναῖοις. sequitur Lin. fr. 22 I.

apud inferos (frr. 46-48)

46 T (5 [A 13] C.)

(I) PLAT. Apol. 41a (unde Euseb. Praep. Ev. 13, 10, 12, Stob. Flor. 4, 52b, 50 [IV 1094, 2 Hense]), plura invenies in Orph. fr. 1076 I εἰ γάρ τις ἀφικόμενος

44 1 Μουσεῖον] ‘collis notissimus Antiochi Philopappi monumento etiamnunc ornatū’ Kern, Ind. Rostock 3 | ‘il toponimo era collegato nella tradizione periegetica raccolta da Pausania con un heroon del poeta Museo che Diogene Laerzio (I 1, 3 [fr. 45]) pone invece a Falero. È più probabile quindi una connessione del Museo con il culto delle Muse’ Beschi-Musti ad loc. || 2–3 γῆραι φῆναι **L**

45 editionem suam nondum publici iuris factam comiter mihi praebuit Dorandi; cf. Garulli, comm. ad loc. 120ss || 2 αὐτὸς **F¹** || 5 Μουσαῖον φθιμένου (et comma post οὐδας) Reiske ap. Stadtmauer (vid. Anth Gr. II 1 p. XXXI*) : Μουσαῖον φθίμενον Bergk PLG II4 p. 356 : Μουσαῖον, φθιμένου Hicks | φθινόμενον **F** | σῶμα **P¹** : corr. **P³** || 6 ἀπὸ τοῦ πατρὸς δὲ **P**

46 cf. Procl. in Plat. Remp. I 157, 8; II 312, 165 (fr. 37 II) et vers. Lat., Cic. Tusc. 1, 98 *ut vero colloqui cum Orpheo Museo Homero Hesiodo liceat, quanti tandem aestimatis?*, vid. et. Linforth 106; Bernabé in: Sfameni (ed.), Destino e salvezza, Cosenza

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

εὶς "Αἰδου ... εὐρήσει τοὺς ὡς ἀληθῶς δικαστάς, ... ἅρα φαύλη ἀν εἴη ἡ ἀποδημία; ἢ αὐτὸς συγγενέσθαι καὶ Μουσαίων κτλ. || (II) TZETZ. In Aristoph. Ran. 1116 (IV 3, 1029b 15 Koster) εἰ γὰρ ἐν "Αἰδου νῦν ἀκριβῶς ἔγνω τὸν χορὸν πεφυκέναι, οὐκ ἀν ωὕτω τὸν λόγον προήγεγκεν, ὅντων ἐκεῖσε Λίνου (fr. 71), Θαμύριδος, Ὀρφέως (fr. 1076 III), Όμήρου, Ήσιόδου, Μουσαίου, Ἀναξαγόρου, Ἐμπεδοκλέους, τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὃν ὁ κόσμος οὐκ ἔστιν ἀντάξιος".

47 T

VERG. Aen. 6, 666-669
quos circumfusos sic est adfata Sybill,
Musaeum ante omnis (medium nam plurima turba
hunc habet atque umeris exstantem suspicit altis):
'dicite, felices animae tuque, optime vates', etc.

48 T (ad 5 [B 8] C.)

PROCL. in Plat. Remp. II 312, 16 Kroll, plura invenies in fr. 37 II δηλοῖ δὲ (sc. Plato) τὰ ἐν Ἀπολογίᾳ (41a, cf. fr. 46 I) ρηθέντα παρὰ τοῦ Σωκράτους, ὡς ἅρα πολλοῦ ἀν τιμήσαι τὸ ἐν "Αἰδου συγγενέσθαι τοῖς Ὀρφεῦσιν, τοῖς Μουσαίοις, τοῖς Αἴασιν.

1998, 40; 43s; eund., Ítaca 18, 2002, 62 || 3 εὐρήσεις Stob. | ὡς om. Plat. **bd** Euseb. DN || 3-4 ἀποδημία ἀν εἴη Stob.

47 plane Musaeus in poetarum numero qui carmina de animae fato apud inferos composuerint a Vergilio refertur || 666 circumfuso P || 667 Museum M | omnes P | maedium F || 668 extantem MPR | suspicet R || icon. Musaeus vates apud inferos una cum Aenea et Sibylla depictus est in cod. Vatican. Bibl. cod. lat. 3225, saec. V p. C. n., cf. de Witt, Die Miniaturen des Vergilius Vaticanus, 1959, 116ss, lam. 21, 2; cf. Kaufmann-Samaras, Musaios, LIMC VI 1 (1992) 687 (n. 14)

48 cf. Linforth 106 et 194s || 3 τιμήσαι Kroll : τιμῆσαι cod.

theologus aliquando cum Mose confusus (fr. 49)

49 T (5 [B 11] C.)

(I) EUSEB. Praep. Ev. 9, 27, 3 (= Artapanus FGrHist 726 F 3) ταύτην δὲ στεῖραν ὑπάρχουσαν ὑποβαλέσθαι τινὸς τῶν Ἰουδαίων παιδίον, τοῦτο δὲ Μώσουν ὀνομάσαι· ὑπὸ δὲ τῶν Ἐλλήνων αὐτὸν (sc. Μώσον) {ἀνδρωθέντα} Μουσαῖον προσαγορευθῆναι. γενέσθαι δὲ τὸν Μώσον τούτον Ὄφρεως 5 (fr. 942) διδάσκαλον || (II) EUSEB. Praep. Ev. 10, 4, 4 οὖς τὰ μὲν ἐκ Φοινίκης Κάδμος ὁ Ἀγήνορος, τὰ δ’ ἐξ Αἰγύπτου περὶ θεῶν ἥ καὶ ποθεν ἄλλοθεν, μυστήρια καὶ τελετὰς ξοάνων τε ἰδρύσεις καὶ ὑμνους ὡιδάς τε καὶ ἐπωιδάς, ἦτοι ὁ Θραϊκος Ὄφρεὺς (Orph. fr. 52 II) ἥ καὶ τις ἔτερος Ἐλλην ἥ βάρβαρος, τῆς πλάνης ἀρχηγοὶ γενόμενοι, συνεστήσαντο τούτων γὰρ οὐδένας 10 καὶ αὐτὸι ἀν ὄμολογήσαιεν Ἐλληνες παλαιοτέρους εἰδέναι. πρῶτον γοῦν ἀπάντων Ὄφρέα (fr. 875 VI), εἶτα δὲ Λίνον (fr. 7 IV) κάπειτα Μουσαῖον ἀμφὶ τὰ Τρωϊκὰ γενομένους ἥ μικρῷ πρόσθεν ἡκμακέναι φασίν. ἀλλὰ κατά γε τούτους πλέον οὐδὲν τῆς Φοινίκων καὶ Αἰγυπτίων πολυπλανοῦς θεολογίας παρὰ τοῖς Ἐλλησιν ἐποιτεύετο || (III) EUSEB. Praep. Ev. 10, 4, 10 συνομολο- 15 γοῦσί γέ τοι Ἐλληνες αὐτοὶ μετά γε Ὄφρέα (fr. 888 II) Λίνον (fr. 75 II) τε καὶ Μουσαῖον, οἷς δὴ πάντων μάλιστα θεολόγων παλαιότατοι τε καὶ πρῶτοι κατῆρξαν αὐτοῖς τῆς πολυθέου πλάνης, τοὺς ἐπτὰ παρ’ αὐτοῖς ἄνδρας ἐπὶ σοφίαι θαυμασθῆναι, οὓς δὴ καὶ ἐπονομάσαι σοφούς.

49 1–5 vid. Euseb. Praep. Ev. 9, 8, 2 (= Numen. fr. 9) Μουσαίωι γοῦν τῷ Ἰουδαίων ἔξηγησαμένῳ, ἀνδρὶ γενομένῳ θεῷ εὔξασθαι δυνατωτάτῳ, οἱ παραστῆναι ἀξιωθέντες ὑπὸ τοῦ πλήθους τοῦ τῶν Αἰγυπτίων οὗτοι ἥσαν, τῶν τε συμφορῶν, ἃς ὁ Μουσαῖος ἐπῆγε τῇ Αἰγύπτῳ, τὰς νεανικωτάτας αὐτῶν ἐπιλύεσθαι ὠφθησαν δυνατοί et Des Places adn. ad loc. p. 52; cf. et. Freudenthal, Hellenistische Studien, Breslau 1875, 173; Eisler, Orphisch-dionysische Mysteriengedanken in der christlichen Antike, Leipzig-Berlin 1925, 6s; Rzach, Musaios, RE XVI 1 (1933) 758; Bidez-Cumont, Les mages hellénisés, Paris I 1938, 234; Dalbert, Die Theologie der hellenistisch-jüdischen Missions-Literatur unter Ausschluß von Philo und Josephus, Hamburg 1954, 42ss; Graf, Eleusis 12s l at cf. Euseb. Praep. Ev. 10, 11, 27 (Orph. fr. 875 I), ubi Moses a Musaeo distinguitur || **3** {ἀνδρωθέντα} secl. Freudenthal || **4–5** Ὄφρεὺς διδάσκαλος ὁ Μωυσῆς καὶ ὅρα οἴλα περὶ τούτων διέξει- σιν **I** in mg. || **6** Κάδμων **I** περὶ] παρὰ **ND** || **8** τις om. **B** || **9** ἀρχηγοὶ γενόμενοι ἄρξαντες **BN** || **9** τούτων — **14** ἐποιτεύετο om. **B** || **11** δὲ om. **ND** | Λίνον **ON** || **15** αὐτοὶ om. **BH** | Λίνον **ON** | τε om. **BN** || **16** δὴ om. **BN** | μάλιστα πάντων **BN** | τε om. **BN** || **17** ἐπτὰ] **ζ** **BN**

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

Musaeus ab aliis auctoribus imitando expressus
vel enarratus (frr. 50-52)

50 T (B 6 D.-K., 5 [B 22] C.)

CLEM. ALEX. Strom. 6, 2, 25, 2 (= EUSEB. Praep. Ev. 10, 2, 7) αὐτοτελῶς γάρ τὰ ἔτερων ὑφελόμενοι ὡς Ἰδια ἐξήγεγκαν, καθάπερ Εὐγάμμων (Teleg. test. 3) ὁ Κυρηναῖος ἐκ Μουσαίου τὸ περὶ Θεσπρωτῶν βιβλίον ὀλόκληρον.

51 T (5 [B 1] C.)

CLEM. ALEX. Strom. 6, 2, 15, 1 Ἰππίαν τὸν σοφιστὴν τὸν Ἡλεῖον ... παραστησώμεθα ὥδέ πως λέγοντα (86 B 6 D.-K. = fr. 6 Untersteiner): τούτων ἵσως εἴρηται τὰ μὲν Ὁρφεῖ (fr. 1146), τὰ δὲ Μουσαίῳ, κατὰ βραχὺ ἄλλωι ἀλλαχοῦ, τὰ δὲ Ἡσιόδῳ, τὰ δὲ Ὄμηρῳ, τὰ δὲ τοῖς ἄλλοις τῶν ποιητῶν, τὰ δὲ ἐν συγγραφαῖς τὰ μὲν Ἑλλησι, τὰ δὲ βαρβάροις· ἐγὼ δὲ ἐκ πάντων 5 τούτων τὰ μέγιστα καὶ ὅμοφύλα συνθεὶς τοῦτον καινὸν καὶ πολυειδῆ τὸν λόγον ποιήσομαι.'

50 cf. Stemplingher, Das Plagiat in der griechischen Literatur, Leipzig 1912, 66s || **1** γάρ] δὲ Euseb. || **2** Εὐγάμμων Dind. : Εὐγράμμων Clem. : Εὐγράμμων Euseb. || **3** Θεσπρωτῶν **L** | Θεσπρωτῶν βιβλίον] cf. Paus. 8, 12, 5

51 de re cf. Portulas in: Auger-Said (edd.), Généalogies mythiques, Paris-Nanterre 1998, 334s; cf. et. FGrHist 6 F 4, Plat. Hipp. mai. 282a εἴωθα μέντοι ἔγωγε τοὺς παλαιούς τε καὶ προτέρους ἡμῶν προτέρους τε καὶ μᾶλλον ἐγκωμιάζειν ἢ τοὺς νῦν et Jac. et Untersteiner, comm. ad loc.; vid. et. Linforth 105s; Fowler, Early Greek Mythography, Oxford 2000, XXXIIIs || **1** Ἡλεῖον Stählin : ἥλεῖον **L**³ : ἥλιον **L** || **3** ἄλλωι] ἄλλως Geel || **6** μέγιστα καὶ] μάλιστα Nauck : βέλτιστα καὶ Cobet